

توپراق

ویژه نامه «هفته سولدوز»

فوردين ۱۴۰۰

توپراق

ویژہ نامہ ہفتہ سولہوز

تشکیلات مقاومت ملی آذربایجان (دیرنیش)

فروردین ۱۴۰۰

وطن اوغروندا جانلاريندان كنجيب، قارا باغى
ييرداها دا وطن قوجاغينا قايتاران، بوتون
شهيدلر يميزه اتحاف اولور

فهرست

- گله‌جگه یۆتلیک باخیش ۵
- سولدوز ساواشی‌نین ۴۲جی ایلین‌ده؛ باتی آذربایجان‌دا دوزلدیلن «تامپون بۆلگه» ۷
- مسئولیت حزب دمکرات کردستان و شخص عبدالرحمان قاسملو در کشتار سولدوز، جلدیان و وقایع روستای قارنا ۱۱
- تحدید و تغییر جغرافیای آذربایجان در سده اخیر ۱۶
- نگاهی به اتحاد گروه‌های کُردی و ایرانشهری؛ یک بستر دو رؤیا ۲۱
- حافظه تاریخی و چرخه تکرار حوادث شوم ۲۳
- گفتگو با یاشار قیزیل باش ۲۵
- گریه‌رقصانی اکراد در کاظم خان داشی ۳۲
- بیانیه مشترک احزاب، تشکل‌ها و سازمان‌های سیاسی آذربایجان ۳۴

يازىلىمىن طالبيدیر.
 جمهورى اسلامى نىن
 مخالفتى نىن بىرلشمە سىنىن
 اساس ندىن مخالفتىن
 گەجك دولتىن دوناتىمى
 (دولتىن قورولوشلارى نىن
 نئجەلىگى) و يازىلىمىن
 (سۆيلىمىندىن) نئجەلىگىندىن
 قايناقلانير.

غير فارس مىللتلر، گەجك
 دولت قورولوشون غيرمەركز
 و فدرال ايستەيب و حقوق
 سۆيلىمىن يازىلىم اولاراق
 سونورلار، مەركزچى قوولر ايسە
 گەرجى شاھچىلىق و دىنچىلىك
 سۆيلىملرلە اورتايلا چىخىرلار.
 مەركزچىلر گۇرۇشلرى و اورتايلا
 آتدىقلار شاھچىلىق و دىن
 سۆيلىمى، غير فارسىلار
 يانيندا رنگىنى ايتىرمىشىدۇ؛
 مەركزچىلر ايستر حاكىمىت ايستر
 مخالفت، غير فارسىلار موجود
 ايستراكلار ارغىن بىرلشمەسىن
 دىيە ھەر تورلو اويونا ال ايتىرلار.
 حاكىمىتىن تەكتىكى، گەجلىرىن
 بىرلشمەسىنە مانع اولماقدىر.
 جمهورى اسلامى بىر طرفدىن

بو ايكى تاخىمىن تضادلار
 قوللاناراق چىشىدىلى يوللارلا
 گەجلىرىن توپلانماسىنا مانع اولور
 و دىگر طرفدىن دە ھەر ايكى
 قوولە نىن ايچىندە بىرلشمەگە
 ايدين وئىمىر.

جمهورى اسلامى، مخالفتدە
 موجود اولان سور توشمەدىن
 دولايى، ايچرىدىن گەجلى تەھدىد
 حىس ائتمىر. ۹۶ و ۹۸ ايلىندە
 اولان اياقلا نملار ايچرىگى
 بوش اولدوغوندىن دولايى
 اساسلى دئورىم و يا ايصالخاتا
 گەجلى بوخویدو و ايچى بوش
 شورشلرە بنزىردى.
 مىللت آراسىندا مشروعيىتىن

باش سۆزى ئېيتىپ

گەجكە يۆنلىك باخىش

ياشار آزاد - آزىبايجان مىلى دىرنىش تشكىلاتى نىن يورد ايچى
 كىمىتەسى نىن اويەسى

۱۳۵۷ دئورىمى نىن ايلك
 ايللىرىندە «محمد رى شەھرى»
 جمهورى اسلامىنىن، مخالفت
 تشكىلاتلارنىدىن بىر راپور
 خاضىرلايىب خىمىيە وئىر.
 مخالفىلر نىن لىستەسىنىن
 اوزونلۇغوندىن ايرانىن اطلاعات
 وزىرى شوکا دوشموشدۇ؛
 خىمىنى راپور دىنلەيندىن
 سونرا دئىر: بىر ايش گۇرە
 يىلمىز! خىمىنى، عموم مىللت
 آراسىندا اولان نفوذونا و
 مخالفىلر نىن بىر چاتى ائىنىدا
 يىغىشماياجيغىنا اينانيردى. ۴۲
 ايل جمهورى اسلامى نىن
 حاكىمىتىندىن كەچسەدە مخالفت

قوولر عملاً بىر ايش گۇرە
 يىلمەيىلر. مخالفت قوولرى
 ايكى تاخىما بۆلمەك اولار:
 مەركزچى، فارس مەھور تاخىم و
 غيرمەركز ياپىا اينان قوولر.
 ھەر حاكىمىتىن دوناتىم و
 يازىلىم يۆنو وار. حاكىمىتى
 اياقدا توتان نىظامى قوولر
 و دولت قورولوشلارى او
 حاكىمىتىن دوناتىمىن تشكىل
 ائىد؛ توتدوغو و يادىغى سۆيلىمە
 او قورولوشلارى بىر بىرىنە
 باغلايىب يازىلىمىنى اولوشدورار.
 دولت و حكومت دىشىندا اولان
 مخالفتدە، كندى باخىش
 اچىسىندىن بىر تور دوناتىم و

ایتیرن وچئشیدلی سیختیتیلارامعروض قالمیش بیر حاکیمیت نئجه آياقدا قالابیلیر سوروسونون جوابی
الترناتیوین اولماماسیدیر یوخسا بو حاکیمیت ۲۴ ساعات ایچینده چؤکه بیلر. (ریضا پهلوی ازاجیق دورومو
درک ائدرک شاهچیلیقدان واز کئچدیگینی دیله گتیریب. سیاستده، نه دئدیگینه یوخ بلکه نه ائتدیگینه
اینانمامیز گر کیر.)

غیر فارس میلیتلرین آراسیندا آذربایجان و کوردوستان اساس قوهلر کیمی تانیماقدادیر بو قوهلرین
بیرلشمه سی و دیگر غیر فارس قوهلرین بیرلشمه سی مرکزچیلری دریندن تهیدید ائدیر. معالاسف
کورد طرفی مرکزچیلرین بیر اویونجاق مهره سینه چئوریلیب، اونلارین میدانیندا اویناماغا دوام ائدیر.
کورد طرفی بونو بیلمله لیدیر، کوردلره حاق ساوینان طرف آذربایجان دیر یوخسا مرکزچیلر حاکیم
اولورلار سا غیر فارس لارین هئچ بیرینه حاق وئرمک خیالینده دئییلر. کوردلر بیلمله لیدیلر موجود دوروم
و شرطلری ایذین وئرمه یه جک اونلار آذربایجان و تورکیه سینیرندا بیر حاکیمیتلری اولسون. چون
بیرینجی بو اویون اوردا موجود اولان دموگرافی ایله اوست اوسته دوشمور، ایکینجی ایسه تورکیه،
سینیریندا بئله بیر حاکیمیتیه ایذین وئرمه یه جک دیر و هر هانسی یارانان سیلاخلی چاتیشمالاردا اوتوزان
کوردلر اولاجاقلار. کورد سیاسی پارتیلری مرکزچی قوهلرله ایش بیرلیگینده اولسالار هر تورلو سناریودا
آیدین گله جکی یوخدور. آذربایجان طرفیده بیلمله لیدیر ایرقیچی سلوکانلار، بیزییم منفعتیمیزه یوخ
مرکزین منفعتینه دیر. آذربایجان کوردلری بیزییم دولتییمزین وطنداشی کیمی اولاجاقلار.
غیر فارس میلیتلرین بیرلشمه دن باشقا یوللاری یوخدور. یانلیز حقوقا و موجود شرطلره دایالی حرکت
ائتمه ده دیر کی هامی قازاناجاق.

خانلاری نین گوج ایتیرمه سی
ایله بیرلیکده داغلیق
بۆلگه لرده یاشایان کورد
عشیرتلی اورمو ویلایتی نین
امنیت و حوضورونو پوزماغا
باشلایبیلار. ۲۰جی
عصیرده فورمالاشان کورد
میلیتچی لیگی آذربایجان
تورپقلارینا قارشى ایدعالار
ایرلی سوروموش و فرصت
تاپدیغى زامان بۆلگه ده
گوون سیزلیک یاراتمیش دیر.
بونلاردان ان چوخ بیلینلری
شئیخ عیدوللاه و ایسماعیل
سیمکو اولایلاری دیر.
۱۹۴۵ ایلینده میلی حؤکومت
زامانیندا دا باخمایاراق کی
سویوق بولاق اساسا آذربایجانا
باغلی ایدی اما یئنه کوردلر
تورپاق ایدعالاری ایرلی
سورمه کده و اؤزلیکله اورمو
و سالماسدا سورون چیخارماقدا
ایدیلر.

۱۹۷۹ ایلینده ایسه یئنه
کوردلر آذربایجان تورپاقلارینا
ایدیعالار ایرلی سورهرک
چوخلو توققوشمالارا و ایتکیلره
سبب اولدولار. او ایللرده کی
اولایلارین ان جیددی و یاددا
قالانى سولدوز ساواشی
و سونراسیندا کی اولایلار
ایدیلر. او دؤنمده حاج عظیم
معبودی و ماللا حسن کی می
اینسانلارین بؤیوک هیمت و
جسارتی اولماسا یئنه تئهرانین
باشی بوشلوغو آذربایجانا چوخ
باهایا باخاچقدی. باخمایاراق
کی او اولایلاردا چوخ سایدا
وطنداشیمیزی شهید وئردیک
اما وطن تورپاقلاریمیزی
قۇرویوب ساخالایا بیلدیک.
یوخسا بلکه ایندی سولدوزدا
دا خانان کی می بیر نفر بۆله

سولدوز ساواشی نین ۴۲جی ایلینده؛ باتی آذربایجان دا دوزلدیلن «تامپون بۆلگه»

**مجید جوالی - آذربایجان میلی دیرنیش تشکیلاتی نین مرکزی
شورا اویه سی و آرنیوز تی وی سوروملوسو**

باتی آذربایجان دا تئور و تورپاق ایدیعاسی مسئله سی نین تاریخی
اؤزوندور و ان آز شاه عباس زامانینا قدر اؤزانیر. اورمو ویلایتی نین
حاکیمیتی ان آزی امیر تیمور زامانیندان بری تورکمن ائللرینده
اولموشدور. یالنیز شاه عباس طرفیندن اورمو ویلایتی نین
حؤکومتی افشار ائلینه وئریلدیکدن سونرا اورمونون غریبنده کی
کورد عشیرتلی ایله افشار خانلاری و بکلرگی لری نین
موجادیله سی هارداسا هئچ بیتمه میش دیر. دؤم دؤم قالاسی
ساواشلاری و انهر ساواشی ان مشهور ساواشلاردیر. یالنیز کلبلی
خان، گنجعلی خان، فتحعلی خان و محمدقولو خان کی می
موقتدیر افشار بکلری و خانلاری هر زامان اورمو ویلایتی نین
امینیتی تام ایقتدارلا تامین ائدیپ و بۆلگه نین آذربایجان-تورک
ماهیتینی قۇرویوب ساخالاییلار.
یالنیز ۲۰جی عصیرین باشلاریندان اعتباراً اورمودا افشار

تورک قالمیشدی. شوبه‌سیز سولدوز ساواشی آذربایجان تورک میلیتی نین اؤزونو مودافیه ایراده و قابیلیتی نین قیزیل یارپاقلاریندان بیریدیر.

سولدوز ساواشیندان سونرا گنریده بوراخیغیمیز ۴۰ ایل ایچریسینده کورد تترور تشکیلاتلاری نین تورپاق ایدیالاری و تخریباتلاری نه اینکی ازالمایب، نه یازیق کی داها دا آرتیدیر. او گون ساده‌جه دموکرات و کومله پارتیلری ایله قارشى قارشى اولساق بوگون بارزانی و پکک کیمی داها گوجلو و داها تهلوکله‌لی آکتورلار اورتایا چیخیلار کی عینی ادعالاری داها گوجلو شکیلده ایرلی سورورلر.

او گوندن بو گونه بۆلگه‌نین ژئوپولوتیک دنگه‌لرینده ده جدی دگیشیک‌لیکلر اولوبدور. گونوموزده کورد میلیتچی‌لیگینه باتی گوجلری طرفیندن آکتیو دستک و ثریلیر. سوریه‌ده پکک‌یه و ثریلن پول، سیلاح و سیاسی دستک بونون ان اچیق اؤرنگی‌دیر. ائله‌جه ده گؤروروک کی بیر چوخ باتی باشکندلرینده پکک اچیق شکیلده فعالیت ائدیر و تبلیغ اولور. باتی اورتا دوغودا کورد میلیتچی‌لیگینی اؤزونه بیر ماشا کیمی گؤرور و اؤزون مودتلی پروژه‌لری اوچون اوندان ایستیفاده ائدیر.

بۆلگه‌ده اورتایا چیخان اؤنملی بیر دگیشیک‌لیک ایسه ایراندا توپلومسال و سیاسی صفلشمه‌ده کی دگیشیک‌لیکلریدیر. بو گون ایران آدی ایله تانینان جوغرافیادا ان آزیندان صفویه‌دن بو یانا شیعه تورکلر ایله شیعه فارس‌لار بیر شکیلده و اوزده ده اولسا موتفیق ساییلردیلار و کوردلر قارشى بلوکدا ایدیلر. ان آزیندان گؤرونور ده بئله ایدی. بو صفلشمه‌نین سون جدی اؤرنگینی ایران - عراق ساواشیندا گؤردوک. اما سون ۳۰ ایلده بیر سیرا فاکتورلار نتیجه‌سینده بو صقلر دگیشمه‌یه باشلادی و ایراندا تورکلر ایله فارس‌لار قارشى بلوکلارا گئچیب، فارس‌لار ایله کوردلر عینی بلوکدا یئر آلدیلار.

بو فاکتورلارین باشیندا گلنلری بونلاردیر:

- ایراندا سیاسی اسلام سیاسی شیعه‌لیک ایدئولوژیسی نین مشروعیت ایتیرمه‌سی و هم تورکلرده هم فارس‌لاردا میلیتچی دویغولارین بلرگین حالا گلمه‌سی. ۷۹ اینقیلابی سونراسیندا بیر مقدار گنرییه چکیلن فارس میلیتچی‌لیگی، بو سورجده یئئیدن توپارلانیب سئکتاریست (گؤرونورده مذهبی) فارس میلیتچی‌لیگی ایران دؤولتینده یئنی‌دن باسقین اولماغا باشلادی.

- سووئترلین داغیلماسی و قوزئی آذربایجانین ایستیقالاتی نین گونئی آذربایجاندا میلی دویغولاری داها دا قاباترماسی

- اؤیدو و اینترنت چاغی نین باشلاماسی ایله ایران وطنداشی اولان تورکلرین دونیایا اچیلا بیلمه‌سی و اؤزلیکله یوکسلیشده اولان تورکیه و قوزئی آذربایجان یاخیندان تعقیب ائده بیلمله‌ری. بوتون بو فاکتورلار ایراندا تورک و فارس عنصورلاری نین سونتی بیرلیگی نین یاواش یاواش اورتادان قالخماسینا و تورکلره قارشى چیخارلاری اوست اوسته دوشن «آریایی عمی اوغوللار»، فارس‌لار ایله کوردلرین یاواش یاواش بیر بیرینه یاخینلاشماسینا سبب اولدو. بیرینجی قاراباغ ساواشیندا ایران دؤولتی نین شیعه آذربایجانا یوخ خریستیان ارمنیستانا دستک و ثرمه‌سی بو آیریلیغین و قارشى دؤرمانین ایلک اؤنملی ایشارتی ایدی.

نوفوسونون یوزده قیرخینی تورکلرین اولوشدوردوغو ایراندا حاکم اولان فارس میلیتچی‌لیگی، اؤلکه داخیلینده اورتایا چیخان تورک میلی اؤزه دؤنوش آخیمینی اؤزونه جیددی تهدید حساب ائیردی. چونکو بابک قالاسی قورولتایلاری، کاریکاتور آیقلاناماسی، فیتله و اورمو گؤل اوایلاری، ایدمان ساحه‌لرینده اورتایا چیخان گؤرونوتلر و داها بیر چوخ گؤسترگه فارس میلیتچیلری اوچون تهلوکه زنگینی چالمیشدی. فارس‌لار بو مساله‌نین قارشى سیندا یانلیش سئچیم ائله‌دیلر. تورکلرین حاقلارینی تانییب، پالاشماق یئرینه اینکار و باسغی یولونا گئتدیلر. بو توتومون ترس سؤنوج

وئره جگی باشیندان بللی ایدی.

حاکیم فارس میلیتچی لیگی نین گلیشیدیردیگی تهلوکله ایستراتژی لردن بیر، روسلارین کؤهنه اوپونودور. دئموگرافیک ترکیبی دگیشدیرمک آذربایجان خیزدن و تورکیه دن آیرماق. روسلار بونو ایران، قاراباغ، باکی و زنگه زوردا ائله دیلر و نه یازیق کی قیسمی ده اولسا بیر باشاری فازاندیلار. بوگونکو ارمنیستان دؤولتی، زنگه زور پروبلمی و قاراباغ یترلشن روس اوردوسو او سیاستین نتیجه لریدیر. شوکورلر اولسون کی ان آزیدان باکی دا باشاریلی اولمادیلار و ۴۴ گونلک ساواشدا قارباغ و اطرافیندا روسلار و ایرانین یاردیمی ایله ایشغال ائدیله تورپاقلاریمیزین اؤنملی قیسمینی آزاد ائله دیلدیک. یئری گلمیشکن هم باکی نین ایشغال دان آزاد ائدیلمه سینده و هم ۴۴ گونلک ایکینجی قاراباغ ساواشیندا قارداش تورکیه نین تاریخی یاردیم لارینی اونوتماق لازیم. ایران دؤولتی بؤلگه ده فارس هئژمونیسینی قوروماق اوچون روسلارین بو سیاستی نین گونئی آیاغینی اویغولاماغا قرار وئردیلر. یعنی «گونئی آذربایجان جوغرافی اولراق خیزدن و تورکیه دن آیرماق» سیاستی. بونون اوچون ان ال وئریشلی آلت ایسه بؤلگه ده کی کورد ازیغی و پک کدیر. ایران بو سیاستی سون ایللرده آددیم آددیم ایرلی آپارمیشدیر. بو یازیدا بونون چوخ سایدا ثوبوتونو سایماق بلکه اویغون اولماز اما پک کدین باتی آذربایجانین داغلاری و شهرلرین ده کی سربست وارلیغی بونون ان اچیق ثوبوتلاریندان بیریدیر.

ایکینجی قاراباغ ساواشیندا ایران شوک اولدو. تورکیه نین و قوزئی آذربایجانین گئدیشاتلاریندان ختیلی قایغیلی اولان ایران، بیر آندا باخدی کی قاراباغدا ۳۰ ایله توخودقلاری نین هامیسی بیر آندا سویا دوشدو و اؤزو ده خارجی و داخلی فاکتورلارین ائکی سی ایله دوروب باخماقدان باشقا هئچ نه ائله بیلمه دی. طبیعی کی یئری گلمیشکن داخلی عامللرین باشیندا گونئی آذربایجان و ایران تورکلری نین ایران دؤولتینه اویغولادیغی باسقی نی انمادان کئچمک دوغرو اولماز. پانیک و عصبیت دویغولاری ایچینده اولان ایران عاجیلا تدبیر الماق گرگی حیس ائدیر. دوشوندوگو باشلیجا تدبیر لردن بیر ده «گونئی آذربایجان جوغرافی اولراق خیزدن و تورکیه دن آیرماق» پروهه سین سورعتلندیرمک اولموشدور.

بو قاپسامدا ائله گورونور کی ایران باتی آذربایجان دا «بافر زون» یاخود «تامپون بؤلگه» یارتماق پروهه سین سورعتلندیرمیشدیر. بو پلانا گوره اؤزلیکله اورمو، سولدوز و سالماس شهرلری نین ایداری قورولوشو قیسا مودتده دگیشدیرلمه لی و داها سونرا اورتا و اوزون مدتده بو شهرلرده تورک نوفوسو ازیغا دوشورولمه لی دیر.

بو چرچیوه ده ایلک اولراق باتی آذربایجان والی یاخود اوستاندار مقامینا بیر پان ایرانیست پک ک یانلیسی کورد گتیریلدی. والی دگیشدیرمه پروسینده ایلک چاپا باتی آذربایجان دا خالق و یئرلی مسئلارین دیرنیسی ایله باشاریسز اولسا دا ایکینجی و داها یاخشی حسیابلانمیش حمله باشاری ایله سونوجلاندی. پان ایرانیست-تور یانلیسی والی گلدیکدن سونرا بؤلگه ده پک ک و تئور یانلیلارین گوجو و اکتیولیگی قات قات آرتدی. یئنی والی باتی آذربایجان دا بیر «پان ایرانیست (سؤژه اصلاحاتچی) تئور یانلیسی بیرلیک» اولوشدوراراق بیر چوخ رسمی ایداره ده جیددی کادر تغییراتی یاراتدی.

ایندی ایسه ایکینجی و چوخ کرتیک بیر آددیم اولراق اورمو، سولدوز و سالماسدا شهر شورالاری و بلدیله ر اله کئچیرمک ایسته ییرلر. یاخین زامان دا ایراندا شهر شورالاری و جومهور باشقانلیغی سئچکیلری اولاجاق. ایرانین ایچینه دوشدوگو آغیر اقتصادی و سیاسی دوروم سببی ایله بو سئچکیلرده رژیتم تاریخی نین ان آز قاتیلیمی گؤزله نیلیر. طبیعی کی باتی آذربایجان دا بو دورومدان ایستینا دئییل. باتی آذربایجاندا والی نین باشیندا دوردوغو و تهران دان دستکلن «پان ایرانیست-تور یانلیسی بیرلیک» دوشوک قاتیلیمی بیر فورسته چؤیره رک اورمو، سولدوز و سالماسدا شهر شورالارینی ایسته دیگی کیمی مهندیس لیک ائله مگی پلانلماق دادیر. شهر شورالارینی اله کئچیردیکدن سونرا طبیعی کی ایستدیکلری بلدیله باشقانلارینی سئجه بیله جکلر. بئله جه «تامپون بؤلگه» پروهه سین ده اؤنملی بیر آددیم آتیلیمیش اولاجاق.

بلدیهلرین پان‌ایران‌یست-تئروور یانلیسی جریانین الینه کئچمه‌سی باتی آذربایجان سۇرونوندا بیر قیریلما نۇقطة‌سی اولاییلر. چونکو بلدیهلرین رۇكلام-پروپاگاندا، ایستیخدام کادرولاشما، شهر قورولوشو و داها بیر چوخ ساحه‌ده گئیش ایمکانلاری وار. طبیعی کی بو ایمکانلارین تهران طرفیندن ائله‌جه ده فارس-کورد لوبی و مئدیاسی طرفیندن دستکله‌نه‌جگینی ده دوشوندوگوموز زامان دورومون نه درجه کریتیک اولدوغو اورتایا چیخماق دادیر.

باتی آذربایجاندا اورتایا چیخاردیلان ایداری دگیشیکلیک زامانلا نوفوس ترکیبی‌نده ده اؤز تاثیرینی گؤستره‌جکدیر. اونوتمایاق کی قاراباغ و ایرواندا دا سورج دقبقا بو شکیلده باشلایب و دوام اندیب. آذربایجان تورک میلتی و قورولوشلاریمیز دورومون جیددیتی‌نین فرقینده اولمالی و ایندین تدبیر قیلمالیدیر. یوخسا یئنی بیر ایروان و یا قاراباغ یولدا!

در ۱۹۴۵ فرقه دموکرات
 آذربایجان در بخشی از خاک
 آذربایجان جنوبی موفق به
 تأسیس دولت خویش شد و
 با کمک به حزب دموکرات
 کردستان ایران در جهت ایجاد
 دولت کرد همت گماشت.
 سیاسیون ترک و کرد با
 درک اینکه دشمن اصلی
 ملت‌هایشان شوونیسم حاکم
 فارس هست دوشادوش هم
 علیه دولت مرکزی حرکت
 کردند. در این میان نقش
 رهبری داهیانہ سید جعفر
 پیشه‌وری و فرقه دمکرات
 در کمک به کردها در امور
 سیاسی تشکیلاتی و نظامی
 نقش مثبتی در وحدت عمل دو
 نیرو علیه حاکمان شوونیسم
 بازی کرد. امضای قرارداد
 شش ماده‌ای اردیبهشت‌ماه
 ۱۹۴۶ نقطه‌ای اوج تفاهم
 وحدت ترک و کرد علیه
 شوونیسم در ایران بود؛ اما
 هجوم وحشیانه شوونیزم
 پهلوی در ۲۶ آذر ۱۳۲۵ و
 قتل‌عام ترکان آذربایجان و
 عقب‌نشینی اجباری حزب
 دمکرات آذربایجان نیز در
 فروردین ۱۳۲۶ با اعدام
 قاضی محمد و خلع سلاح
 حزب دمکرات کردستان و نیز
 فراری دادن نیروهای مسلح
 بارزانی از سویوق بولاق
 (مهاباد) به شوری، تاریخ
 دو نقش متفاوت به دو حزب
 دمکرات رقم زد.
 فرقه دمکرات آذربایجان در
 دوران تبعید در شوری در
 حزب توده ایران مجبور به
 ذوب شدن شد به گونه‌ای که
 در اوایل انقلاب اسلامی حق
 فعالیت سیاسی مستقل به

مسئولیت حزب دمکرات کردستان و شخص عبدالرحمان قاسملو در کشتار سولدوز، جلدیان و وقایع روستای قارنا

محمود بیلگین، سخنگوی حزب دموکرات آذربایجان جنوبی

۴۲ سال پیش که دیکتاتوری جمهوری اسلامی در پی اولین
 گام‌های تثبیت خویش بود، ناسیونالیسم افراطی کرد در پوشش
 افکار سوسیالیستی در آذربایجان غربی در پی برنامه‌ای از پیش
 تدوین‌یافته، به منظور تحکیم و گسترش اتوریته خویش در
 مناطق ترک‌های آذربایجان برآمد. این گستاخی با تکیه‌بر
 ضعف تئوریک ایدئولوژیک ترکان آذربایجان، نبود رهبری
 سیاسی - تشکیلاتی ترک‌ها و نیز با تکیه به جریان‌های
 چپ آلوده به ایدئولوژی پان‌ایرانیسم حامی کرد و از طرفی
 آمادگی سیاسی - نظامی کردها، ظواهر امر را به نفع اشغال و
 دست‌درازی به زمین‌های همسایه مساعد کرده بود. این بار
 ترور، قتل و غارت نه بسان سیمیتقوها از مرزها و روستاهای
 به داخل آذربایجان غربی بلکه در سیمای حزبی و برنامه‌ای از
 پیش تدوین‌شده برای تسخیر کلیت آذربایجان غربی در ۳۱
 فروردین ۵۸ با مانور نظامی توسط حزب دموکرات کردستان در
 سولدوز و تجمع هزاران کرد مسلح از نقاط مختلف ایران و نیز
 از کردان عراق در سولدوز شروع شد.

نام فرقه از آذربایجانی‌ها گرفته شد و مجبوراً به نام حزب توده ایران نهایت در زمینه فرهنگی تحت نظارت حزب توده، به گونه‌ای که کیانوری رهبر حزب توده در اوایل انقلاب، بعدها در خاطرات خود نوشت: «دکتر جاوید (وزیر کشور حکومت ملی آذربایجان) در تهران به دیدن ما آمد. خیلی علاقه داشتند که به نام فرقه دمکرات آذربایجان شروع به فعالیت کنند ما به دو علت مخالفت کردیم اول اینکه فقط به نام حزب فعالیت می‌کنیم دوم با توجه به سوابق شما این مسئله بحث‌انگیز خواهد بود لذا بهتر است شما فقط فعالیت خود را به مسائل فرهنگی زبان آذری و غیره محدود کنید و در سیاست دخالت نکنید.» (۱) اما حزب دمکرات کردستان ایران با حمایت حزب کمونیست شوروی در چکسلواکی به‌طور مستقل فعالیت حزبی خویش را دوام داد. برای شناخت واقعی تحولات فکری در آن زمان در حزب دمکرات کردستان بهتر آن است که به افکار تئورسین و رهبر آن دوره حزب نگاهی گذرا داشته باشیم.

رهبر آن روز حزب دمکرات کردستان عبدالرحمان قاسملو افکار و ایدئولوژی حزب را تحت عنوان کتاب «کردستان و کرد» در پراگ در ۱۹۶۲ منتشر کرده بود. (۲) اگر به بخشی از افکار توسعه‌طلبانه عبدالرحمان قاسملو رهبر حزب دمکرات در آن مقطع دقت کنیم در آن صورت از علت کشتار ددمشانه بهار ۱۹۷۹ در سولدوز، جلدیان و ... توسط حزب دمکرات کردستان و از نتایج این افکار و کشتار از علل ناگواری‌های قارنا تصویری بهتر به دست خواهد آمد.

قاسملو در ۱۹۶۲ (۱۳۴۱) در کتاب کردستان و کرد که اولین بار در چکاسلواکی چاپ شد در رابطه با جغرافیا کردستان بزرگ می‌نویسد:

خاک کردستان را ۴۰۹۶۵۰ کیلومترمربع می‌شناسد که این شامل مناطقی در ترکیه، عراق، سوریه و ایران است. در صفحه ۱۶ کتاب کردستان و کرد می‌نویسد: «در شمال شرقی کوه‌های آراتات خط مستقیمی به‌طرف جنوب شروع می‌شود و به‌سوی بخش جنوبی زاگرس و پشت کوه امتداد می‌یابد و از آنجا خط مستقیمی به‌طرف غرب کشیده می‌شود که به شهر موصل در عراق و از آنجا با خط مستقیمی به‌طرف غرب، از موصل به قسمت ترک‌نشین ولایت اسکندرون ختم می‌شود و در این نقطه خطی به‌سوی شمال شرقی کشیده شده و در ترکیه به ارزروم و...». البته آقای قاسملو در همین رابطه منت می‌گذارد و گرنه در پاورقی همین صفحه می‌آورد: «جمعیت‌ها و انجمن‌های کرد در پاریس (۱۹۴۹) خاک کردستان را ۵۳۰۰۰۰ کیلومترمربع اعلام می‌دارند یعنی از آراتات شروع و به خلیج عرب و دریای مدیترانه ختم می‌شود.»

صفحه ۳۰۲ همین کتاب در رابطه با کردستان ایران می‌نویسد «کردستان ایران به سه بخش تقسیم شده است: بخش شمالی که رسماً استان آذربایجان غربی خوانده می‌شود. بخش میانه که رسماً به‌عنوان استان کردستان شناخته می‌شود و بخش جنوبی که رسماً استان کرمانشاه نامیده می‌شود» و بالاخره در رابطه با لرهای کرد (?) در پاورقی صفحه ۳۱ به نقل از کتاب «کرد و پیوستگی نژادی» رشید یاسمی (سال ۱۹۵۶) می‌نویسد: «ما لرهای ساکن در شمال رودخانه آبدیز را کرد میدانیم ۴۰۰ کردها باقیمانده عشیره گوتی و لرها باقیمانده عشیره لولوبی می‌باشد که هر دو از عشایر زاگرس هستند که از ۲۵۰۰ سال قبل از میلاد در زاگرس جنوبی هم‌زیستی داشته‌اند.»

در رابطه با کرکوک در پاورقی صفحه ۳۰ آمده است: «شوونیست‌های عظمت طلب ترکیه بیهوده سعی می‌نمایند ثابت کنند که کرکوک یکی از شهرهای ترک‌نشین است. پرواضح است که شهر کرکوک یکی از شهرهای بسیار قدیمی کرد است و ۴/۳ ساکنان آن همواره کرد بوده است.»

در رابطه با کوه‌ها در صفحه ۱۷ کتابش می‌نویسد: «کوه‌های توروس و فلات بین‌النهرین در غرب، سلسله کوه‌های کردستان بین دریاچه‌های وان و ارومیه در شرق و کوه‌های زاگرس

در جنوب غربی و مرتفع‌ترین کوه کردستان آغری بزرگ یعنی آرارات بزرگ با ۵۱۵۸ متر ... و مرتفع‌ترین شهر کردستان شهر بیجار با ۱۹۲۰ متر از سطح دریا ارتفاع دارد.»

در رابطه با رودخانه‌های کردستان می‌آورد: «۴ رودخانه بزرگ از کردستان سرچشمه می‌گیرد ۱- رود ارس از منطقه بین گول کردستان سرچشمه می‌گیرد ۴۵۳ کیلومتر از خاک کردستان عبور و به دریای قزوین یا خزر می‌ریزد این رود ۹۲۰ کیلومتر می‌باشد. ۲- رود دجله ۶۰۰... کیلومتر آن از خاک کردستان می‌گذرد این رود ۱۹۰۰ کیلومتر می‌باشد ۳- رود فرات که یک شاخه آن قره‌سو معروف است از شمال ارزروم سرچشمه می‌گیرد ۴- رود قزل‌اوزن از جنوب غربی شهر دیواندره سرچشمه می‌گیرد پس از عبور از شهرهای زنجان، میانه و جنوب شهر رشت به دریای قزوین می‌ریزد دیگر رودهای کردستان عبارت‌اند از زاب بزرگ زاب کوچک ...زربینه‌رود و سیمینه‌رود در کردستان ایران جز رودخانه‌های دیگر کردستان هستند.»

قاسملو در معرفی دریاچه‌های کردستان می‌نویسد: «در شمال شرق کردستان دریاچه‌های وان ۳۷۶۵ کیلومترمربع و دریاچه ارومیه با ۶۰۰۰ کیلومترمربع قرار دارند.»

وی می‌نویسد: «بزرگ‌ترین شعرای کرد عبارت‌اند از باباطاهر (عریان) که به لهجه‌ی لری شعر می‌سروده و...»

قاسملو با استناد به نوشته کردها و امپریالیسم به نقل از کورد اوغلو در صفحه ۵۱ مطرح می‌کند: «سرنوشت کردها، دراثای جنگ روسیه و ایران توجه روسیه تزاری را به خود جلب کرده بود، زیرا دوسوم لشکر ایران را کردها تشکیل می‌دادند.»

در رابطه با سیمیتقوی غارتگر، قاسملو معتقد بود: «وی بین سال‌های ۱۹۲۰-۱۹۲۵ بخش عظیمی از کردستان ایران را آزاد نمود.»

در رابطه با نقش مهم و سوق‌الجیشی کردستان بزرگ ضمن بااهمیت دانستن همسایگی با کشور سوسیالیستی شوروی که قطعاً از طریق آذربایجان غربی و نیز از راه کوه‌های آغری است می‌نویسد: «کشف چند راه جدید به‌سوی هندوستان از طریق جنوب آفریقا و کانال سوئز به نقش جهانی این منطقه (کردستان) زبان رسانده است». همچنین از محکومیت کشورهای امپریالیستی در غارت نفت کردستان که به نظر وی ۸ در صد نفت جهان را داراست که عموماً در موصل و مخصوصاً کرکوک قرار دارد، سخن به میان می‌آورد.

قاسملو در مجله مسائل صلح و سوسیالیسم ۱۹۶۴ در مدح و ستایش شوروی می‌نویسد: «در ارمنستان شوروی تولید سرانه برق در سال ۱۹۶۰ به ۱۴۷۸ کیلووات ساعت برای هر نفر رسیده است که از میزان کشورهای ایتالیا، ژاپن، دانمارک و بسیاری از کشورهای سرمایه‌داری بیشتر و ۱۵ برابر ترکیه و ۳۲ برابر ایران است. تولید در جمهوری تاجیکستان شوروی در فاصله ۶ سال (۱۹۵۶-۱۹۶۱) دو برابر شده و توسعه بعضی از ممالک مانند جمهوری دموکراتیک خلق کره.»

با توجه به فاکت‌های فوق از افکار تئورسین حزب دمکرات حدود ۱۵ سال قبل از انقلاب ۵۷ نه‌تنها تمامیت آذربایجان غربی کردستان است بلکه از آراز تا تمامیت لرستان، از دریاچه ارومیه تا کوه‌های آغری و سرزمین‌های اعراب، ترکمن‌ها، لرها، ترک‌های ترکیه و ترکان آذربایجان در داخل خاک کردستان بزرگ قرار می‌گیرند.

حداقل در این ۵۹ سال بعد از حاکمیت افکار قاسملو در ایدئولوژی حزب دمکرات کردستان بر مبنای ناسیونالیسم افراطی و ارتجاعی علیرغم تعویض‌های اجباری در رهبری حزب شاهد هیچ تغییری در گفتمان و برنامه‌های حزب نبودیم بلکه برای رسیدن به خواسته‌های کتاب فوق در سال‌های اخیر شاهد گسترش دامنه مرزهای خیالی تا تبریز و همگامی با رژیم ایران در جهت تغییر نام آذربایجان غربی به استان اورمیه و همگامی با رژیم جمهوری اسلامی در برنامه‌هایش در خاورمیانه بودیم.

از بدو تأسیس حزب دمکرات کردستان تا به امروز تغییرات نه در تعرضات عرضی به خاک همسایگان بلکه بعد از فروپاشی شوروی به‌ناچار تغییر در روابط مراکز منطقه‌ای و جهانی، به‌عبارت‌دیگر همگامی و همراهی با استعمارگران در تقابل با ترک‌ها بوده است. ارتباط گروه‌های جنایتکار کرد با نقاب‌های مارکسیست لنینیست یا ناسیونال‌شوونیستی که در خدمت قدرتهای بزرگ منطقه‌ای با همکاری عملی با رژیم‌های شاهنشاهی و جمهوری اسلامی که در عمل همواره یک هدف را دنبال کرده‌اند، آن‌هم تجزیه خاک آذربایجان جنوبی، تغییر دموگرافی این منطقه استراتژیک و نهایت ایجاد و تشکیل دولت کرد مابین ترکیه و آذربایجان جنوبی.

وقایع خونین سال ۵۹ در سولدوز باهدف اصلی ایجاد ترور و وحشت به‌منظور کوچاندن بخش‌هایی از اهالی سولدوز و تغییر ترکیب جمعیتی منطقه، ادامه همان حلقه‌های زنجیره‌ای قدرت‌های بزرگ، این بار مجری آن دست‌های ترور حزب دمکرات کردستان به رهبری تئوریسین این حزب عبدالرحمان قاسملو، با ادعاهای ارضی و زیاده‌خواهی‌های خویش دو ملت ترک و کرد را روی در روی هم قرارداد. برای درک بهتر فجایع سولدوز و ماهیت واقعی اهداف آن از بین ده‌ها مورد مشابه به چند فاکت مربوط به آذربایجان جنوبی نگاهی گذرا داشته باشیم.

در دوران سلطنت ناصرالدین‌شاه قاجار شخص جنایتکاری به نام شیخ عبیدالله بن زیاد با به راه انداختن جنگ و یاغی‌گری بیش از یک‌صد هزار نفر از اهالی ترک آذربایجان در شهرهای سویوق بولاق (مهاباد)، قوشاچای (میان‌دوآب)، سولدوز (نقده)، مراغه و ... را به تحریک کنسول انگلیس قتل‌عام کرد. یکی از نتایج این قتل‌عام تغییر جمعیت سویوق بولاق (مهاباد فعلی) به نفع کردها بود. (۳)

تلاش برای تغییر ترکیب جمعیتی غرب آذربایجان با به راه انداختن قتل‌عام‌های خونین آشوری‌ها و ارامنه (جیلولوق) و به دنبال آن کشتارهای خونین سیمیتقو کرد بین سال‌های ۱۹۲۰ الی ۱۹۲۵

در سال ۱۳۳۷ به‌فرمان شورای وزرا حکومت پهلوی قسمتی از خاک آذربایجان جنوبی بانام استان کردستان معرفی شد. سینان داش (سنندج) که در ۱۳۴۵ حدود ۵۴۰۰۰ جمعیت داشت اکنون با بیش از ۵۰۰۰۰۰ نفر یعنی در عرض ۵۵ سال جمعیت شهر ۹ برابر شده است حال آنکه جمعیت کل ایران در این دوره فقط دو و نیم برابر شده است. یکی از علل چنین افزایشی پذیرش کردهای مهاجر عراق است که نزدیک ۵۰ در صد شهر را تشکیل می‌دهند همان‌گونه که ترکیب جمعیتی سقز را با پذیرش بیش از ۷۰ در صد به نفع کردها تغییر دادند. (۴)

تغییر قسمتی از خاک آذربایجان جنوبی ولایت ترک افشار شرقی در زمان رضاشاه به استان کردستان و شمال استان کرمانشاه تا تپه افشار، اسدآباد همدان و به شهرهای تیکان تپه (تکاب) ساین قالا (ساین دژ) در آذربایجان غربی تقسیم شد. (۵)

صادق زیباکلام در مقاله‌ای که سایت خبر آنلاین آن را منتشر کرده می‌نویسد: «حکومت شاه

بیش از سیصد هزار نفر از کردهای عراق را در ایران (بخصوص در آذربایجان غربی) اسکان داد.»
(۶)

استان‌های همدان، زنجان از نامیده شدن نام آذربایجان محروم شدند و علاوه بر این‌ها اراضی زیادی را از آذربایجان جدا کرده و به ترکیب استان‌های کردستان (از جمله بیجار، قروه، یاسکند، گروس و ...)، گیلان (آستارا، هشتپر، منجیل و ...)، مرکزی، اصفهان درآوردند و در زمان جمهوری اسلامی، استان‌های قم، البرز و قزوین را تشکیل دادند (۷) و به خیال خویش از خاک تاریخی آذربایجان جدا کردند.

حماسه سولدوز با مقاومت قهرمانانه ملت ترک آذربایجان بخصوص نیروهای مردمی به رهبری آقای عظیم معبودی از سولدوز و نیز تشکل مردمی از اورمیه به مسئولیت آقای بورچالو و مخصوصاً تشکل‌های مذهبی به رهبری ملا حسنی، درس مهمی را به شورشگران تروریستی دادند. کردهای عاصی و تجاوزگر به رهبری حزب دمکرات کردستان ایران با همه جنایت‌هایشان در سولدوز و جلدیان نه تنها از سولدوز و مناطق ترک‌نشین رانده شدند بلکه از مناطق کردنشین آذربایجان نیز همچون قارنا با دادن تلفاتی سنگین مجبور به فرار شدند.

رژیم شوونیستی جمهوری اسلامی این بار در قامت اصلاح‌طلبان با همکاری با کردهای تروریست پ.ک.ک، پژاک و توسعه‌طلبان احزاب کردی دمکرات‌ها و کومله و ... نه تنها سولدوز بلکه تمامیت استان آذربایجان غربی را هدف قرار داده‌اند. رژیم با استناداری محمدمهدی شهرپاری کرد از بالا و احزاب کردی با پرچم استان اورمیه از پایین یک هدف را در اشکال متفاوت پیش می‌برند. یک‌بار دیگر به یاد بیاوریم در سال ۱۹۶۵ یعنی دوازده سال قبل از انقلاب عبدالرحمان قاسملو در کتاب «کردستان و کرد» اراضی کردستان ایران را از آراز تا جنوب کوه‌های زاگرس قرار داد. قاسملو در صفحه ۳۰۲ همین کتاب در رابطه با کردستان ایران می‌نویسد «کردستان ایران به سه بخش تقسیم شده است؛ بخش شمالی که رسماً استان آذربایجان غربی خوانده می‌شود بخش میانه که رسماً به عنوان استان کردستان شناخته می‌شود و بخش جنوبی که رسماً استان کرمانشاه نامیده می‌شود.» البته به انضمام لرستان هدف همان هست فقط نام آذربایجان غربی را هر دو جناح حکومتی و زیاده خواهان کرد در تلاش به تغییر نام به استان اورمیه ای کردنشین دارند زهی خیال باطل.

علیرغم سفسطه‌های بسیار، قاسملو در صفحه ۲۱۶ کتابش سخنی درستی از خود به ارث گذاشت، «برای آنکه نیروهای انقلابی کردستان بتوانند رهبری جنبش را در دست گیرند در دو جبهه باید به مبارزه پردازند، از یک طرف علیه ناسیونالیسم تنگ‌نظر کرد و از طرف دیگر علیه شوونیسم ملت حاکم». خود او به این شعارش عمل نکرد و حزب دمکرات کردستان بعد از مهاجرت تا به امروز خود پرچم‌دار ناسیونالیسم تنگ‌نظر کرد شد و تمام فعالیت خویش را در بخش استراتژیک خاک آذربایجان جنوبی و تمامیت آذربایجان غربی متمرکز کرده است و این یعنی هماهنگی و همراهی با شوونیسم حاکم و به عبارتی استراتژی تقابل با ترک‌های آذربایجان. قدرت روزافزون حرکت ملی آذربایجان و نیز قدرتمندی و ه هم پیوندی ترکیه و جمهوری آذربایجان بعد از قهرمانی‌های جنگ ۴۴ روزه قاراباغ، تمامی دسایس، توطئه و امیدهای گروه‌های تروریستی، متحدان و برنامه دهندگان آنان را به چالش کشیده است.

گله‌جک بیزیم‌دیر!

۱ - «یاد مانده‌ها و ملاحظه‌ها» امیرعلی لاهوردی صفحه ۶۶۲

۲ - کتاب کردستان و کرد در سال ۱۹۶۲ ابتدا به زبان چکی منتشر شد و سپس به زبان‌های مختلف ترجمه شد.

۳ - «صدای خشونت» اکبر آزاد

۴ - «ترکستان سندج را بهتر بشناسیم» ارسلان قشقای

۵ - «ترکستان سندج را بهتر بشناسیم» ارسلان قشقای

۶ - «صدای خشونت» اکبر آزاد

۷ - «صدای خشونت» اکبر آزاد

را هرچند کوتاه موردبررسی خواهیم کرد.

درنتیجه کودتای انگلیسی و سقوط دولت ترک قاجار، رضا میرپنج با حمایت‌های سیاسی، مالی و تئوریک انگلیس‌ها زمام امور در جغرافیای ایران را به دست گرفت. هم‌زمان با این تغییرات، نقش باستان‌گرایان و پان‌ایرانیست‌ها نیز در شکل‌گیری حکومت جدید و پی‌ریزی سیاست‌های کلی آن افزایش یافت. بسیاری از مشاوران و معلمان رضا میرپنج از باستان‌گرایان و پان‌ایرانیست‌ها بودن که در جهت‌دهی افکار وی تأثیر شگرفی داشتند. وجود این افراد در بطن نهاد تصمیم‌گیری در طی چند ماه خود را نشان داد و سیاست‌های ترک و عرب ستیزی با جدیت اعمال شد. تغییر تقسیمات جغرافیایی، تغییر اسامی بومی جغرافیایی و جابجایی افراد بومی با غیربومی روش‌هایی بود که حاکمیت جدید سعی داشت با استفاده از آن دست به یکسان‌سازی هویتی، زبانی و جغرافیایی به نفع قومیت فارس بزند.

باروی کار آمدن دولت جدید سیستم ایالتی و ولایتی در جغرافیای ایران منسوخ‌شده و سیستم استانی جهت تغییر فرهنگی و زبانی و تحدید جغرافیایی اتنیک‌های ترک، عرب و... بر پایه نژاد آریایی پایه‌ریزی شد. در جنوب جغرافیای ایران با تقسیم اراضی تاریخی ترک‌های قشقایی بین استان‌های

تحدید و تغییر جغرافیای آذربایجان در سده اخیر

خاقان توران، عضو شورای مرکزی تشکیلات مقاومت ملی آذربایجان

تحدید جغرافیایی آذربایجان از سوی حاکمیت مرکزی فارس از همان سال‌های ابتدایی به قدرت رسیدن این حاکمیت باهدف حذف هویت ترکی این مناطق و کنترل قدرت و حاکمیت بر آذربایجان تاکنون در اشکال و ابعاد گوناگونی در حال پیگیری است. ابعاد این سیاست در قالب طرح‌های تقسیمات کشوری، طرح‌های کارآفرینی، طرح‌های کشاورزی، طرح‌های سرمایه‌گذاری و اقتصادی و طرح‌های فرهنگی اجرا می‌شود. اگر بخواهیم سه طرح عمده حاکمیت برای تحدید جغرافیایی و تغییر ترکیب جمعیتی آذربایجان را بیان کنیم تأکید بر روی طرح‌های تقسیمات کشوری، طرح‌های سرمایه‌گذاری و اقتصادی و طرح‌های فرهنگی، می‌تواند راه گشای بسیاری از سؤالات و مشکلات پیش روی ملت آذربایجان در مواجهه با جریان‌های تمامیت‌خواه و تمرکزگرای ایران‌شهری و فارس‌محور باشد. در این نوشته طرح‌های تقسیمات کشوری و تغییر جمعیتی

اصفهان و فارس، جمعیت قشقایی را بین این استان‌ها پراکنده کرده و از تمرکز جمعیتی آنان کاستند. جدا از این بیش از نصف مناطق نفتی ایران در اراضی ترک‌های قشقایی قرار داشت (خاطرات ملک منصور خان قشقایی، ص ۳۱۹) که این امر هم انگلیس‌ها را آزرده‌خاطر می‌کرد و هم حاکمیت فارس را که نمی‌خواست منابع زیرزمینی در اختیار دیگران باشد. همچنین دسترسی ترک‌های قشقایی به سواحل خلیج عرب تهدید دیگری برای انگلیس‌ها و حاکمیت دست‌نشانده آنان در ایران بود و همین موضوع نیز سبب می‌شد اقدامات حاکمیت فارس برای پاک‌سازی مناطق استراتژیک به لحاظ دسترسی به آب‌های گرم و آزاد و منابع زیرزمینی، از ترک‌های قشقایی از اهمیت زیادی برخوردار باشد.

هم‌زمان با پاک‌سازی و تغییر ساختار جغرافیایی و ترکیب جمعیتی در جنوب ایران، در منطقه آذربایجان نیز این سیاست با جدیت تمام پیگیری می‌شد. جداسازی بخش از اراضی آذربایجان (همدان، قزوین، زنجان، ساوه، اراک و...) و جایگذاری آن در قالب استان‌های غربی، اراضی جنوبی آذربایجان را در معرض تهدید قرار داد. پس از جنگ جهانی دوم و آمدن محمدرضا به‌جای پدرش، این سیاست ابعاد دیگری نیز به خود گرفت. تا آن زمان تنها به تغییر نقشه جغرافیایی آذربایجان و به طبع آن تغییر زبانی آن اکتفا شده بود اما باروی کار آمدن محمدرضا که بسیار باسوادتر از پدرش بود، این امر ابعاد دیگری نظیر واردکردن عوامل خارجی برای تغییر ترکیب جمعیتی و نیز قطع ارتباط آذربایجان با جهان ترک در دستور کار قرار گرفت.

در سال ۱۳۳۷ پس از تصویب هیئت وزراء، استان کردستان بر اراضی تاریخی آذربایجان ایجاد شد. در حالی نام استان جدید کردستان انتخاب شد که حدود ۲۵ درصد از اهالی آن را کردها تشکیل می‌دادند. کشمکش‌ها میان کردهای عراق و حکومت بعث سبب شده بود که برخی از شهروندان کرد عراقی برای رهایی از جنگ و وضعیت اسفناک منطقه گزینه مهاجرت را انتخاب کنند. این امر نیز برای پیش برد اهداف حاکمیت فارس موقعیت مناسبی را به وجود آورده بود تا با اسکان کردهای مهاجر عراقی در استان تازه تأسیس کردستان جمعیت کردها در این منطقه را افزایش دهد.

در مناطق جنوبی آذربایجان نیز منطقه زنگان که قبلاً محال‌خمسه نام داشت و در زمان قاجار و سلسله‌های قبل نیز حاکم‌نشین بوده و زیر نظر مملکت آذربایجان و بانام ولایت خمسّه اداره می‌شد در زمان رضا میرپنج و تشکیل استان‌های شماره بندی شده جزو استان یکم و بعدها هم چند سالی با رشت و گیلان استان مشترکی را تشکیل دادند. در سال ۱۳۳۹ نام این استان یکم به گیلان تغییر یافت که در سال ۱۳۵۲ نیز استان زنجان به همراه منطقه قزوین از استان گیلان جدا شد و استان زنجان به‌عنوان استان نوزدهم شکل گرفت.

در نواحی شمالی آذربایجان نیز این سیاست پیگیری می‌شد. هم‌زمان با شکل‌گیری استان کردستان در جنوب غربی آذربایجان، شهرستان آستارا نیز از استان آذربایجان شرقی جدا شده به استان گیلان الحاق شد. با الحاق آستارا به گیلان عملاً ارتباط آذربایجان به لحاظ تقسیمات سیاسی و جغرافیایی با سواحل خزر قطع شد. در غرب آذربایجان نیز طرح سازمان‌دهی و اسکان عشایر کرد اجرا می‌شد و بدین ترتیب نوار مرزی بین آذربایجان و ترکیه با اسکان عشایر کرد پر می‌شد. در مناطق مرزی آراز نیز حکومت پهلوی با دستاویز قرار دادن خطر کمونیسم و پس از حوادث سال‌های ۱۳۳۴-۲۵، ارتباط زمینی آذربایجان ایران با آذربایجان شوروی را قطع کرد. قطع روابط آذربایجان جنوبی و شمالی تأثیر زیادی در آسیملاسیون مردم جنوب آذربایجان داشت. همچنین تأثیرپذیری سیاسی آذربایجان جنوبی از آذربایجان شمالی به‌مرورزمان کاهش‌یافته و به سمت ایرانیت سوق داده شد.

بروز جنگ میان ملا مصطفی بارزانی و صدام حسین، باعث شد موج عظیمی از کردهای عراق برای رهایی از خشم حزب بعث و صدام حسین به‌سوی مرزهای ایران هجوم بیاورند. در سال ۱۳۵۵ بیش از یک‌میلیون کرد عراقی از مناطق آذربایجان غربی و کردستان وارد ایران شدند. حاکمیت فارس با استفاده از این مسئله جمعی از این مهاجران را در مناطق مختلف آذربایجان

غربی اسکان داده و باعث تغییر ترکیب جمعیتی این مناطق شد. شهرهای خانا (پیرانشهر)، اوشنو (اشنویه) ساری داش (سردشت)، بی کندی (بوکان)، سولدوز و منطقه شامات بین شهرهای سولدوز-قوشاچای و سویوق بولاغ (مهاباد) از جمله مناطقی بود که این مهاجران در آنجا اسکان داده شدند. علت انتخاب این مناطق قطع ارتباط مرزی آذربایجان جنوبی با کشور عراق (از طرف ساری داش، خانا و اوشنو) و حاکمیت بر منطقه نفتی شامات در جنوب دریای خزر بود.

با وقوع انقلاب ۵۷ و تضعیف حکومت مرکزی، گروه‌های مسلح کرد اقدام به اخراج شهروندان ترک از شهرهای خانا (پیرانشهر)، اوشنو (اشنویه) ساری داش (سردشت)، بی کندی (بوکان) کردند تا ترکیب جمعیتی این مناطق را به‌طور کامل یکدست کنند. همچنین لشکرکشی این احزاب برای اشغال سولدوز با چشم‌پوشی حکومت موقت و ارتش می‌رفت که به واقعیت پیوندد اما مقاومت جانانه مردم سولدوز به رهبری حاج عظیم معبودی و حضور نیروهای مردمی از اورمیه و دیگر شهرهای ترک با رهبری ملا حسنی این نقشه احزاب تروریستی کرد را خنثی کرد.

پس از انقلاب و روی کار آمدن جمهوری اسلامی نیز سیاست‌های پی‌ریزی شده در دوران پهلوی ادامه پیدا کرد. تکه‌تکه کردن اراضی تاریخی آذربایجان این بار در جنوب و شرق پیگیری شد. سال ۱۳۷۱ لایحه استان شدن اردبیل در مجلس شورای اسلامی تصویب شد و این استان در ۲۳ سال ۱۳۷۲ از استان آذربایجان شرقی جدا و به استانی مستقل تبدیل شد. در سال ۱۳۷۳ قسمتی از استان قزوین کنونی و در سال ۱۳۷۵ منطقه تاکستان از استان زنجان جدا شده و به استان تهران پیوست و در سال ۱۳۷۶ به استان قزوین مبدل شد.

در آغاز دهه هفتاد شمسی دو اتفاق بین‌المللی رخ داد که فرصتی برای تحدید هرچه بیشتر اراضی آذربایجان به وجود آورد. استقلال آذربایجان شمالی و نفوذ روزافزون تفکر استقلال‌طلبی در آذربایجان جنوبی خواب از چشمان حاکمان تهران گرفته بود و این حاکمان منتظر فرصتی بودند تا از استفاده کرده و از میزان نفوذ این گفتمان بکاهند. زیاده‌خواهی گروه‌های ارمنی در قاراباغ و شروع جنگ در این منطقه فرصتی بود که حاکمیت فارس نمی‌توانست به‌راحتی از کنار آن عبور کرد برای همین با پشتیبانی تسلیحاتی، نظامی و اطلاعاتی از نیروهای ارمنی نقش بسزایی در اشغال این منطقه توسط ارمنه داشت. جمهوری اسلامی از این کار دو هدف را پیگیری می‌کرد. در وهله اول مشغول کردن دولت آذربایجان با موضوع قاراباغ و کنار رفتن پرونده آذربایجان جنوبی از سیاست‌های دولت آذربایجان و در وهله دوم قطع ارتباط زمینی آذربایجانی‌های دو سوی آراز.

همچنین اتمام جنگ خلیج و درگیری دوباره ارتش عراق با کردها و ورود سیل عظیم پناهندگان کرد عراقی به غرب آذربایجان دیگر فرصت به‌دست‌آمده بود که می‌توانست ساختار جمعیتی غرب آذربایجان را تغییر داده و از میزان جمعیت ترک این مناطق بکاهد. از ۱۷ فروردین سال ۱۳۷۰ تا پایان تیرماه همین سال نزدیک به دو میلیون آواره کرد وارد خاک ایران شدند که آذربایجان غربی پذیرای بیش از ۷۰۰ هزار نفر از آنان بود و این مهاجران به‌مرورزمان در شهرهای غرب آذربایجان و برخی شهرهای آذربایجان شرقی توسط دولت مرکزی اسکان داده شدند. با روی کار آمدن دولت اصلاحات که نزدیکی بسیاری بین آنان و گروه‌های تروریستی کرد وجود داشت، سیاست تحدید جغرافیای آذربایجان سرعت بیشتری به خود گرفت. تا این زمان و حداقل در دوران حاکمیت جمهوری اسلامی این سیاست بیشتر وجه واکنشی داشت و مسئولین امر منتظر فرصت‌هایی بودند تا با دخالت به‌موقع این سیاست را پیش ببرند اما اصلاح‌طلبان با تغییر رویه به سیاست کنشی دیگر منتظر بروز اتفاق خاص ننشستند. روابط خوب اصلاح‌طلبان با لابی‌های ارمنی و کردی در اروپا و آمریکا سبب می‌شد میدان فعالیت این گروه‌ها در آذربایجان افزایش یابد. سازمان‌دهی گروه‌های مهاجر و آواره کرد عراقی در مناطق مرزی غرب آذربایجان و ترکیه، تغییر پست‌های مدیریتی استان و نیز فراهم‌سازی امکانات کشاورزی و مالی برای ای مهاجران جهت برپا سازی کسب‌وکار از سیاست‌های دولت در غرب آذربایجان بود. در شمال آذربایجان نیز ایران با حمایت‌های مالی از ارمنستان در پی تحکیم قدرت ارمنستان در این مناطق بود. این پروژه در مناطق اشغالی قاراباغ با سرعت در حال پیشروی بود و شرکت‌های ایرانی با حمایت‌های

سیاسی و مالی سپاه و حاکمیت در حال سرمایه‌گذاری، ساخت‌وساز و توسعه این مناطق به نفع ارمنستان بودند. جدای از این وجود بستر مناسب برای پول‌شویی و دور زدن تحریم‌ها از ساختار بانکی ارمنستان در مناطق اشغالی، این مناطق را بیش‌ازپیش برای حاکمت ایران جذاب کرده بود. با آغاز بهار عربی در منطقه و شروع جنگ داخلی در سوریه و ظهور داعش این کشور و عراق، فصل جدیدی در از تحولات منطقه‌ای که تأثیر بسزایی در سیاست‌های داخلی و منطقه‌ای حاکمیت فارس داشت شروع شد. قدرت گرفتن پ.ک.ک در سوریه و منافع مشترک این گروه با ایران و نیز روابط نزدیک هر دو عنصر با دولت ارمنستان سبب تشکیل محور تهران-ایروان-قندیل برای جلوگیری از نفوذ ترکیه در میان ترک‌های آذربایجان و تکمیل پروژه دیوار حال میان جهان تورک، شد.

آغاز جنگ آزادسازی مناطق اشغالی قاراباغ از سوی ارتش جمهوری آذربایجان امری که کمتر کسی فکر می‌کرد در این مقطع زمانی روی دهد، اما بسیاری از تحولات منطقه را دچار تغییر و دگرگونی ساخت. وضعیت سیاسی و نظامی منطقه، تحولات نظامی در لیبی، سوریه، یمن، اوکراین و نیز جابجایی‌های سیاسی در ساختار سیاسی آذربایجان شمالی، حداقل این تحلیل را به دست می‌داد که فعلاً هیچ تحرکی برای پایان اشغال قاراباغ از سوی آذربایجان در برنامه نیست. همین تحلیل نیز سبب می‌شد محور تهران-ایروان-قندیل با حمایت‌های مالی، میدانی و اطلاعاتی فرانسه در فکر گسترش نفوذ خود در مناطق مرزی ترکیه-سوریه و ترکیه-آذربایجان باشند. هدف این پروژه فشار بیشتر بر ترکیه و پیشبرد برنامه قطع ارتباط ترکیه با آذربایجان و به تبع آن با جغرافیای ترکستان با ایجاد دیوار حائل بین ترک‌های آذربایجان و ترک‌های آناتولی بود. مناطق شمالی این دیوار حائل توسط ارمنه و مناطق جنوبی آن توسط گروه‌های تروریستی پر می‌شد. این پروژه تا قبل از شروع جنگ قاراباغ در آذربایجان جنوبی نیز با روندی صعودی در حال پیگیری بود. فعالیت گسترده خبرنگاران علیه سیاست‌های خصمانه جمهوری اسلامی علیه ملت آذربایجان در این منطقه، هوشیاری نیروهای سیاسی آذربایجانی و نیز افشاکری نقشه‌های حکومت برای تغییر بافت جمعیتی و مدیریتی غرب آذربایجان سبب می‌شد از سرعت این پروژه کاسته شود. در سوی دیگر حضور قدرتمند ارتش ترکیه در مرزهای غرب آذربایجان و مبارزه قاطع آن با گروه‌های تروریستی کرد به‌خصوص پ.ک.ک که یکی از عوامل اجرای پروژه بود عرصه را بر پیشبرد این هدف تنگ‌تر می‌کرد. گرچه حاکمیت سعی کرد با حذف خبرنگاران معترض و افشاکر اقداماتی برای تسریع این پروژه در غرب آذربایجان انجام دهد اما این موضوع نیز تأثیر آن‌چنانی نداشت و در انتخابات سال گذشته مجلس ایران به‌وضوح مشاهده شد. جایی که تمام امکانات استانداری غرب آذربایجانی با مدیریت محمدمهدی شهریاری استاندار غیربومی آذربایجان غربی، بسیج شدند تا در شهرهای اورمیه و سولدوز کاندیدای ترک به مجلس راه پیدا نکند اما آگاهی مردم از این موضوع تمام اقدامات حاکمیت را خنثی کرد.

این شکست برای تیم شهریاری و برنامه‌های حاکمیت غیرقابل‌باور و غیرقابل‌قبول بود و سبب شد پس از انتخابات مجلس، آرایش مدیریتی استان و بخصوص شهر اورمیه به نفع گروه‌های تروریستی تغییر کند. به کار گماردن افراد نزدیک به گروه تروریستی پ.ک.ک در پست‌های مدیریتی در استانداری و فرمانداری‌های مختلف استان، پرونده‌سازی برای افراد نزدیک به جریان فکری حرکت ملی و نیروهای بومی آذربایجانی و به‌تدریج حذف آنان به‌صورت خزنده و بی‌صدا انجام می‌شد.

اشتباه مرگبار ارمنستان اما در هدف قرار دادن ژنرال پولاد هاشیم‌اوو که منجر به شهادت وی شد و نیز موشک‌پرانی‌ها به مناطق مسکونی آذربایجان در توووز سبب شد ارتش آذربایجان عملیات گسترده‌ای را برای آزادسازی قاراباغ اشغالی آغاز کند و طی ۴۴ روز جنگ خسارات جبران‌ناپذیری به ارمنستان وارد کند. پیشروی غیرقابل‌باور نیروهای آذربایجانی، انهدام مواضع دشمن و انسداد گذرگاه‌های مرزی غیررسمی ایران به مناطق اشغالی تمامی پروژه‌های سال‌های اخیر محور تهران-ایروان-قندیل را بر آب داد. گرچه پایگاه‌های اصلی گروه‌های تروریستی پ.ک.ک و آسالا

در عمق پنجاه کیلومتری خاک ارمنستان است اما انهدام پایگاه‌های فرعی آنان، تلفات گسترده نیروها و نیز حاکمیت دوباره آذربایجان بر خط مرزی با آذربایجان جنوبی ضربه جبران‌ناپذیری بر پیکره این محور بود.

با شکست ارمنستان در جنگ قاراباغ و به تبع آن شکست پروژه‌های محور تهران-ایروان-قندیل در این مناطق، جمهوری اسلامی سعی کرد امتداد این پروژه در غرب آذربایجان جنوبی را سرعت ببخشد. برای این کار ابتدا حذف مدیران و اشخاصی که گمان می‌رفت مانعی برای آن شوند استارت خورد. همچنین پیگیری این سیاست نه از طریق استاندار غرب آذربایجان بلکه به‌طور مستقیم از تهران استارت خورد. مجموعه شهرداری اورمیه و محمد حضرت پور به‌رغم تمامی اقداماتی که در واگذاری زمین‌هایی به اشخاص تحت حمایت بارزانی داشت اما از عواملی بود که مانعی برای پیشبرد این پروژه محسوب می‌شد به اتهام‌های مالی از دور خارج شد.

پس از حضرت پور نوبت به علیرضا ملامحمدزاده فرماندار اورمیه رسید که نقش بسزایی در خنثی‌سازی برنامه‌های گروه‌های تروریستی در انتخابات سال ۹۸ مجلس در اورمیه داشت. علیرضا ملامحمدزاده در روز ۱ اسفند سال ۹۸ و یک روز مانده به انتخابات مجلس در تویتر نوشت: «چشمان برخی ناپاکان به خاک وطنمان و امیدشان به مشارکت پایین برای رسیدن به مقاصد پلیدشان است. مشارکت بالا خواهیم داشت تا خاکمان از دست هر بیگانه در امان باشد. حضور باشکوه در روز جمعه ۲ اسفند؛ تضمین امنیت». وی از این طریق از توطئه‌ای بزرگ علیه هویت تاریخی استان خبر داد و مردم اورمیه را که در پی تحریم انتخابات بودند به‌پای صندوق‌های رأی کشاند. هم‌زمان با برکناری بدون دلیل ملامحمدزاده و نیز بازداشت حضرت پور عرصه برای قدرت‌نمایی مدیران گمارده شده از سوی شهرداری و نیز نیروهای اصلاح‌طلب که گوش‌به‌فرمان اوامر حاکمیت هستند، باز شد.

گرچه منتصبین حکومت از سوی مردم اورمیه در مجلس هیچ نفعی برای ملت ترک آذربایجان ندارند و در موضع‌گیری‌های جنگ قاراباغ مواضع ضدونقیضی گرفتند اما همین موضوع نیز نشانگر بافت جمعیتی شهر اورمیه و غرب آذربایجان است. حال تمام تلاش‌های محور تهران-ایروان-قندیل برای تغییر این تصویر است و مهره چینی‌های سیاسی در راستای این امر صورت می‌گیرد تا در انتخابات آتی شوراهای شهر و روستا، تیم مدیریتی شهر به نفع اقلیت کرد تغییر کند. در طی سال‌های گذشته با هوشیاری فعالین حرکت ملی آذربایجان و فعالیت‌های افشاگرانه کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان و با همراهی مسئولینی که به خاک و وطن خود عشق می‌ورزند و نیز روزنامه‌نگارانی که با فعالیت‌های شبانه‌روزی همه خطرات را به جان می‌خرند، بیشتر پروژه‌های تغییر ترکیب جمعیتی غرب آذربایجان یا شکست‌خورده و یا با موانع عمده‌ای روبرو شده است. حال نیز لازم است در این برهه حساس که حاکمیت توان تمام خود را به کار بسته است تا این پروژه را تسریع کند وظیفه ماست تا با فعالیت شبانه‌روزی میدانی و تئوریک مانع از این روند شویم.

نیست با آمدن بایدن ناآرامی کردی به شهرهای غربی ایران و به خصوص غرب آذربایجان باز گردد.

بخش‌هایی از جغرافیای ایران از مناطقی بوده که گروه‌های کردی همواره در نقشه خیالی خود، در چهارچوب یک کشور کردی رسم نموده و همواره از هر فرصتی برای نیل به این هدف استفاده می‌کنند که تحرکات آنان بعد از ضعف دولت مرکزی اوایل انقلاب نمونه بارزی از این باور آنان است؛ در مقابل حاکمیت ایران چه پهلوی و چه اسلامی، گرچه برای مقاطعی از گروه‌های کردی به‌عنوان ابزاری علیه دیگر دولت‌ها استفاده کرده است اما در صورت احساس تهدید، بدون هیچ‌گونه محدودیتی آنان را زیر توپ و موشک خود قرار می‌دهد.

نفوذ جریان ایران‌شهری در بدنه حاکمیت ایران، شاید بیشترین تأثیر را در روابط کرد-ایران داشته است؛ جریان ایران‌شهری که وجود ماهیت تورک را در تمام تاریخ، بزرگ‌ترین دشمن برای خود می‌دید (حتی بیشتر از اسلام)، بیداری مردم آذربایجان جنوبی و از طرفی تبدیل شدن ترکیه به قدرت اول خاورمیانه را بزرگ‌ترین خطر برای موجودیت خود دانسته و این دشمن مشترک توانست گروه‌های کرد و ایران‌شهری را به یک وصلت موقت برساند، وصلتی که قطعاً با مهریه قتل و کشتار یکدیگر (کرد-فارس) به اتمام خواهد رسید. گرچه جریان‌های موسوم به

نگاهی به اتحاد گروه‌های کردی و ایران‌شهری؛

یک بستر دو رؤیا

پاشا سایغین، عضو کمیته دانشجویی تشکیلات مقاومت ملی آذربایجان

«هر جا کُرد هست آنجا ایران است» این شاید جمله وصل دو گروه ایران‌شهری و گروه‌های تروریستی کردی باشد، دو گروهی که سوابق و مستندات تاریخی، از تضاد منافعیشان می‌گوید اما اقدامات چند سال اخیر آنان نشان از همگرایی این دو گروه دارد؛ حال سؤال این است، چرا این دو گروه به این شعار واحد رسیده‌اند؟ همان وحدتی که در جنگ قاراباغ و اخیراً موضوع رقص کردی در کنار کاظم‌خان‌داشی خود را به‌وضوح نشان داد.

ابتدا باید تأکید کرد که با توجه به حافظه تاریخی، وضعیت روابط گروه‌های تروریستی کردی برای همگان آشکار است چراکه آنان طبق تئوری اوچالان، پیشبرد اهداف خود را در همکاری مقطعی و منعطف با دولت‌ها و نهادهای قدرتمند می‌دانند. گروه‌هایی که روزی کامیون‌های سلاح‌های مدرن آمریکا در اختیار آنان بود اما روز دیگر با بهبود روابط ترکیه و آمریکا و همچنین شکست در مقابل ارتش عراق بعد از فراندوم، از ایرانیت سخن می‌گویند و ویدئوهایی از دیدار سران ایران با آنان منتشر می‌شود و بعید

پان فارس، دشمنی تاریخی با ملت تورک دارند اما این دشمنی بنیادین در چند دهه اخیر وارد فازی جدیدی شده، بطوریکه بعد از جدایی سیاسی آذربایجان جنوبی از ایران و جواب منفی به اعتراضاتی همانند ۸۸، گروه‌های سلطنت‌طلب همانند ایران‌شهری‌ها، آذربایجان جنوبی را بزرگ‌ترین مانع برای نیل به قدرت خود می‌دانند، آنان به‌خوبی فهمیده‌اند و معترف‌اند که در صورت ضعف قدرت و حاکمیت مرکزی، آذربایجان اولین ملتی خواهد بود که با توجه به پتانسیل فکری و انسانی خود، جدایی خود از جغرافیای ایران را اعلام خواهد کرد اما آنان نیم‌نگاهی به کشتار مردم آذربایجان در آذر ۱۳۲۵ داشته و به‌صورت تلویحی بارها این موضوع را اعلام کرده‌اند که بعد از سرنگونی حکومت اسلامی، استقلال مردم آذربایجان با کشتاری مشابه ۱۳۲۵ از میان خواهد رفت و گروه‌های کردی به‌عنوان پیاده‌نظام، می‌توانند نقش‌آفرینی زیادی در این پروژه داشته باشند، سناریویی که در سرانجام آن، خود کردها نیز به مشابه اوایل انقلاب ۵۷ باید از سوی حاکمیت مرکزی جدید از میان برداشته شوند.

حال سؤال این است، گروه‌های سلطنت‌طلب ایران‌شهری چه جایی در درون حاکمیت اسلامی فعلی ایران دارند؟ همان‌طور که در سطور بالا اشاره شد، این گروه مأموریت از هم گسستگی حاکمیت اسلامی و آذربایجان جنوبی را دارند و در همین راستا در چند سال اخیر نقش زیادی در مقابله با اعطای حقوق اولیه همانند تدریس به زبان مادری و یا توسعه اقتصادی آذربایجان داشته‌اند چرا که تا زمان عدم این از هم گسستگی، حاکمیت اسلام از میان نخواهد رفت.

این گروه بیش از آنکه زائده یک تفکر و تئوری باشد، فلسفه وجودی خود را در دشمنی با ملت تورک (بدون توجه به کشور ساکن) قرار داده است (نگاهی به نوشته‌های جواد طباطبایی نیز نشان از یافتن و بزرگ‌نمایی دروغین افرادی غیر تورک از درون حاکمان تورک و عرب دارد تا روند تاریخ ایران را نه قدرت حاکمان بلکه چند وزیر چندماهه جا بزند) فلذا چیدمان دشمن و دوست خود را بر همین چهارچوب تعریف کرده و در این راستا، این روزها شاهد همبستگی مثلث ایران‌شهری، کردی و ارمنی هستیم یعنی سه دشمن تاریخی تورک.

حال گروه‌های کردی ساکن ایران در کدام جایگاه از این پروژه قرار دارند؟ در وضعیت فعلی گروه‌های کردی به‌عنوان ابزاری برای افزایش فشار به تورک‌ها در شهرهای غرب آذربایجان و در مقابل ایران‌شهری‌ها با توجه به نفوذ خود در بدنه حاکمیت (به‌خصوص در دوران روحانی) حاشیه امنی برای فعالیت گروه‌های کردی در این شهرها (در پوشش فعالیت فرهنگی و مدنی) ایجاد کرده‌اند و این اتفاق نظر با حضور افراد رابطی مانند احسان هوشمند و جلال جلالی زاده مستحکم‌تر شده است؛ در همین راستا تشکیل جلسات تبادل نظر، تشکیل گروه‌های واحد، انتشار اخبار و مطالب مشترک، دیدار برخی اعضای نزدیک به گروه‌های تروریستی با پان فارس‌ها و تشکیل مراکز مشترک از جمله اقداماتی است که در طول چند سال اخیر در شهر اورمیه رخ داده که بررسی ریشه‌های آن به ساختمان استانداری بخصوص روابط عمومی (به مدیریت پسرعموی استاندار و رئیس دفتر وی) می‌رسد. البته باید به این امر نیز اشاره کرد که پس از وصل گروه‌های وابسته به تروریسم کرد با عوامل ایران‌شهری توسط استانداری غرب آذربایجان، در مدت‌زمان کوتاهی این روابط با دور زدن استاندار غیربومی آذربایجان غربی، به‌طور مستقیم با ایران‌شهری‌های صاحب‌مقام در دولت و بدنه حاکمیت ابعاد جدیدتری به خود گرفت به‌طوری‌که در هفته‌های اخیر میوه این روابط به بار نشست.

حضور استاندار کرد در آذربایجان غربی و به دنبال آن انتصاب مدیران میانی کرد، استفاده از واژگانی تولیدشده در قندیل همانند «استان اورمیه» از زبان دولتمردان و یا حذف نام آذربایجان و جایگزینی «آذر» همگی محصول وصلت ایران‌شهری‌های درون اصلاحات و گروه‌های کردی است که پروژه تطهیر - جایگذاری - حذف را به‌پیش می‌برد.

سخن آخر اینکه گرچه دشمنی با تورک، دو گروه ایران‌شهری و کردی را به بستری واحد کشانده است اما هر یک رؤیایی متفاوت در سر دارند، یکی رؤیای حفظ چهارچوب ایران واحد و دیگری تجزیه ایران واحد.

حافظه تاریخی و چرخه تکرار حوادث شوم

**اسماعیل جولای - عضو هیئت مؤسس و شورای مرکزی کمیته
مردمی دفاع از غرب آذربایجان**

تروریست ارمنی و اسماعیل
سیمیتقو که معرف حضور
همه است، بخشی از تاریخ
آذربایجان می‌باشد.

کشتار همافره‌های خلق مسلمان
بر روی باند پایگاه دوم شکاری
توسط مزدور خلبان بابائی و
بهزاد نبوی تئوریسین چپ
اسلامی، جمهوری اسلامی
که الان عبای مخالف و
اصلاح طلب را بر دوش کشیده
هم بخشی از تاریخ آذربایجان
است. اخراج صدها خانوار
ترک آذربایجانی از پسوه،
جلدیان و خان‌ا (پیرانشهر فعلی)
توسط تروریست‌های کومله
و دمکرات (البته به یاری
چپ‌های اقلیت و مجاهد
خودی که فعلاً در اروپا سینه
برای این تروریست‌ها پاره
می‌کنند) و همچنین کشتار
محمدیار، سولدوز و قازنا
به‌مانند اشغال قاراباغ و کشتار
ترک‌های آذربایجانی بخشی از
تاریخ آذربایجان است.

اما همان‌گونه که گفتم
با فداکاری نیروهای چپ
رادیکال و مجاهد خلق و
همچنین چپ‌های اسلامی
اصلاح طلب تهران و صدام
حاکمیت محافظه کار و
مزدبگیران مزدور آن‌ها در بین
خودی‌ها نه تنها تاریخ وارونه
می‌شود بلکه قاتل در جایگاه
مقتول و تروریست‌ها در مقام
کبوتران آزادی قرار می‌گیرند.
زمانی که تاریخ در ذهن
ملتی پاک شد، تکرار تاریخ
را اصلاً حس نمی‌کند، نگران
نمی‌شود، مجادله نمی‌کند،
مقاومت نمی‌کند و منتظر
می‌ماند سرنوشتش را کسان
دیگر تعیین کنند، در سرزمین

تکرار تاریخ می‌بختی است که علمای فن همیشه بر سر آن
تضاد داشته و دارند؛ اما ظاهراً در آذربایجان سیر تحولات
تاریخی چنان پرسرعت و جهشی است که نیازی به تحلیل
ذهنی و عینی فیلسوف‌ها و نظریه‌پردازان ندارد و عامه مردم
می‌توانند به راحتی شاهد تکرار تاریخ در اراضی آذربایجان باشند.
بگذریم از اینکه ذهن فرار و فراموشی تاریخی و تاریخ‌نویسی
وارونه حاکمان تهران و لنگ اندازان بی‌هویت شهرستانی‌شان،
باعث آن شده که لایه‌ای از خلاق عامه در آذربایجان حوادث
همین سده پیش و کشتارهای سلماس، اورمیه و... را فراموش
کنند.

جدائی آذربایجان به دو بخش شمالی و جنوبی، ایجاد کشوری
به نام ارمنستان در اراضی آذربایجان، ساقط نمودن دولت‌های
دمکراتیک و ملی و سپس قتل عام روشنفکران آذربایجانی به
دست روس‌ها در شمال و حاکمان فارس در جنوب و کشتار
ترک‌های آذربایجان در اورمیه، سلماس و خوی به دست احزاب

مادری اش مملکتی می‌سازند برای دیگران و این ملت تحقیر شده، روشنفکران و مبارزان خود را به‌مانند دشمنانش به پان‌ترکیسم مهتم می‌کند. وقتی قتل‌عام ترک‌های آذربایجانی توسط بلشویک‌ها و ارمنی‌ها در سال ۱۹۱۸ در باکو، سومقاییت و گنجه فراموش شود، دیری نمی‌پاید که تاریخ تکرار شده و این بار ترک‌ها در قاراباغ قتل‌عام می‌شوند و سرزمینشان اشغال می‌شود.

زمانی که دلاوری‌ها و جان‌فشانی‌های انور پاشا و نوری پاشا و یارانشان از باکو گرفته تا اورمیه فراموش شود، در مقابل شهادت و شهامت‌های افسران جمهوری آذربایجان و جمهوری ترکیه در آزادسازی قاراباغ، افسر تورک مانقورد شده ارتش و سپاه جمهوری اسلامی در تلویزیون فاشیسم از شکست ارتش اشغالگر احساس ناراحتی می‌کند، چون ذهن یک ملت تسخیر شده و جوان تورک که به‌ناچار برای کسب رزق و روزی به ارتش و سپاه جمهوری اسلامی پیوسته، فردی بی‌هویت می‌شود که از قتل‌عام ملت خود خبر ندارد و چون عروسی در کنار رود آراز با لهجه شعر آرش کمانگیر را می‌خواند تا فاشیسم ایران شهری بهتر از قبل ملتش را بکشند و سرزمینش را تکه‌تکه کنند.

پروژه اشغال اراضی در غرب آذربایجان با سرعت ادامه دارد و تاریخ ورق به ورق تکرار می‌شود و چون حافظه تاریخی ملتمان فراموش شده آخوند قریشی شیخ احمق و ساده‌لوح به‌مانند سلف آخوند عرب باغی ساده‌لوح مانند ۱۰۰ سال قبل آغوش محبت به رهبران سیاسی تروریست‌ها باز می‌کند، چنان‌که آخوند ساده‌لوح عرب باغی ۱۰۰ سال قبل به فرمانده قشون عثمانی گفت ما با جیلوها و کردها مشکلی نداریم همه برادر دینی هستیم و شما دخالت نکنید و شد آنچه نباید می‌شد و حال شیخی احمق و ساده‌لوحی مانند قریشی باز همان اشتباه را تکرار می‌کند. در محمدیار، سولدوز و قارنا گلوله تروریست‌ها بدن زنان و کودکان تورک آذربایجانی را سوراخ کرد تا میسیونرها بتوانند مملکتی جدید مانند ارمنستان این بار برای تروریست‌های دیگر به وجود بیاورند؛ اما ما ۴۲ سال قبل را فراموش کرده‌ایم. پروژه اشغال غرب آذربایجان گام‌به‌گام پیش می‌رود، فاشیسم فارس و تنوریسین‌های امت واحده اسلامی، مجنونان جامعه بی‌طبقه توحیدی، ورشکستان نان-مسکن-آزادی و سلطنت‌طلبان و لابی بین‌المللی جمهوری اسلامی، همه و همه قاتل را به جای مقتول و تروریست را به‌عنوان کبوتر آزادی بر ذهن ملت ما فرومی‌کند تا اگر استاندار غیرومی، آذربی، استان اورمیه و... گفت برای ما چیزی عادی و نرمال باشد که جدا نمودن سرزمین مادری مان بی‌درد امکان‌پذیر باشد.

اما در چرتکه این کاسبان قدرت و قاتلان محمدیار و سولدوز و قارنا که امروز جای قاتل را با مقتول عوض کرده‌اند، حساب جنبش ملی آذربایجان محاسبه نمی‌شود، چنانکه سرمستان اشغال اراضی قاراباغ، آتش خشم فرزندان قهرمان آذربایجان را محاسبه نمی‌کردند که چگونه در شوشا و... خواهند سوخت. مترسک‌های پروژه اشغال غرب آذربایجان و قاتلان محمدیار، سولدوز و قارنا بعد از ۴۲ سال بدون شک روزی پشت میز محاکمه ملت تورک آذربایجان قرار خواهند گرفت و دچار خشم و آتش این ملت خواهند شد؛ زیرا نسل نوین آذربایجان در شمال و جنوب ضرورت ثبت تاریخی را درک و حافظه تاریخی خود را به‌روزرسانی کرده‌اند. نسل نوین جنبش ملی آذربایجان برای عدم تکرار تاریخ باید هر سال و مکرراً تحولات تاریخی را با نوشتن و گفتن یادآوری کند. ملت ما دیگر نباید ظلمی که به وی تحمیل شده را فراموش کند.

سال‌ها قبل کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان برای نخستین بار سالگرد کشتار محمدیار، سولدوز، قارنا و مقاومت ملی تورک‌های آذربایجان در مقابل تروریست‌ها را هفته سولدوز نام گذاشت و لازم است نسل نوین جنبش ملی هر ساله به‌صورت گسترده آن را گرمی بدارند.

ملت ما دیگر نباید تسخیر ذهنی و تاریخی شود. من با جسارت و بدون هیچ سانسور و پرده می‌گویم این ضرورت‌ها و این بایدها، جز با تشکیلات گرایشی و تدوین برنامه مدون مبارزاتی امکان‌پذیر نخواهد بود.

گفتگو با یاشار قیزیل باش

**عضو هیئت مؤسس و شورای مرکزی کمیته مردمی دفاع از غرب
آذربایجان**

و سایت اینترنتی کمیته و جزوات و سی‌دی‌های مختلف پیش برد. بخش مهمی از فعالیت‌ها و تحقیقات کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان در خصوص جریانات تروریستی فعال در غرب آذربایجان همواره مخفی ماند و هرازگاهی بعد از سال‌ها و با توجه به شرایط لازم مسئولین کمیته به اطلاع‌رسانی فطره‌ای در این مورد فعالیت‌ها می‌پردازند.

اعلام نام شهید مجید طالبی به‌عنوان شهید کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان از جمله مواردی بود که مسئولین کمیته مردمی آن را اعلام کرده و یادآور شدند که بسیاری از فعالیت‌های میدانی این کمیته هنوز بعد از گذشت چند سال هنوز به دلایل امنیتی قابل‌ذکر نیست. با اینکه بعد از سال‌ها در پی حملات امنیتی علیه کمیته که بسیاری از آن‌ها نیز هنوز از طرف مسئولین کمیته بیان نشده است، مسئولین کمیته با اخذ تدابیر خاص و تغییر شیوه فعالیت، فعالیت غیر محسوس و مخفی خود را مخفی‌تر کردند.

یاشار قیزیل باش کد سازمانی یکی از مؤسسين کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان است از که افکار عمومی در آذربایجان و جنبش ملی بانام وی در نشریه توپراق ارگان کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان آشنا شدند. با اینکه برخی اسامی مانند اسماعیل جواد، آؤزگور اینام، بابک شاهد به‌عنوان بخشی از بنیان‌گذاران کمیته مردمی

کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان از جمله تشکل‌های برخاسته از بطن جنبش ملی آذربایجان بود که سال‌ها در حوزه مسائل غرب آذربایجان به‌صورت تخصصی فعالیت کرد. برخی‌ها کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان را سازمانی زیرزمینی و شبه‌نظامی، برای مبارزه با تروریست‌ها می‌دانستند، جمعی این کمیته را گروه مسلح علیه پ.ک.ک می‌خواندند و بعضی آن را نیروی مخصوص سازمان اطلاعات ترکیه در غرب آذربایجان و برخی نیز آن را نیروی مخفی سازمان داده‌شده توسط اطلاعات سپاه معرفی می‌کردند. با اینکه این حرف‌و حدیث‌ها که برخی‌ها در حد تخریب و شایعه بود هیچ‌وقت مستند نشد ولی کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان چهره مرموز خود را با شیوه‌های فعالیت مخفی در ذهن بسیاری تثبیت کرد.

اما این کمیته بخشی از فعالیت‌های خود را در قالب برخورد رسانه‌ای و روانی با تروریسم فعال در غرب آذربایجان و برخی نهادها و هویت از دست دادگان تورک در جناحین سیاسی جمهوری اسلامی، در چارچوب خبرها و گزارش‌های ویژه در نشریه توپراق

بر سر زبان‌هاست ولی ظاهراً هنوز مسئولین کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان تصمیم جدی برای بیان تاریخچه این کمیته ندارند. بعد از چند سال به بهانه ۴۲ مین سالگرد کشتار مردم سولدوز در ۳۱ فروردین ۱۳۵۸ به دست گروه‌های تروریستی دمکرات و کومله به سراغ یاشار قیزیل باش رفتیم تا شاید پاسخ برخی سؤالات در مورد کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان را بیاییم و همچنین شرایط سیاسی حاکم بر غرب آذربایجان در تحولات پیش روی همچو انتخابات‌ها را موردبررسی قرار دهیم.

سؤال - ۸ سال پیش با شما مصاحبه‌ای داشتیم که کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان، آرمان و اهدافش را برای ما تبیین نمود، باگذشت ۸ سال با توجه به فراز و نشیب‌های بسیار در جنبش ملی آذربایجان و منطقه یاشار قیزیل باش چه پرتره‌ای از کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان می‌تواند ارائه دهد؟

آرمان‌ها و اهداف کلی ما در کمیته همان است که در قالب منشورمان در سال ۱۳۸۵ که کمیته را تشکیل دادیم نوشته شده است و تاکنون تغییری بر آن منشور ایجاد نشده است و تاکنون هیچ‌یک از اعضای هیئت مؤسس و هیئت اجرایی از آن منشور عدول ننموده‌اند و ما پایبند به منشور کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان هستیم. روش مبارزه ما در قالب فعالیت‌های سیاست‌گزاری، آگاهی بخشی و لابی‌کراسی بوده و کماکان مدافع همان روش هستیم. هرچند که کمیته تا حدود سال ۱۳۹۳ نقش پررنگ‌تر و رسانه‌ای داشت اما به دلیل مهاجرت چند تن از اعضای مؤسس به خارج از ایران علاوه بر پیدایش چالشی در کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان فعالیت‌های بین‌المللی ما نیز استارت خورد و اکنون چند تن از اعضای مؤسس و نزدیکان به کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان مطابق همان منشور مندرج در راستای منافع ملی آذربایجان فعالیت دارند. باین‌همه کمیته همواره کوشیده است به‌عنوان تشکیلی فراجنبشی و فرا تشکیلاتی و صرفاً به‌عنوان مجموعه در ذیل حرکت ملی آذربایجان فعالیت نماید و به نظر می‌رسد با توجه به تلاش‌ها، اقدامات و اهداف گروه‌های تروریستی کردی که تمامیت سرزمینی آذربایجان را هدف قرار داده‌اند با یاری و مدد تمامی جریان‌ها و طیف‌ها و تشکلهای حرکت ملی آذربایجان بایستی با همدلی با شدت و خُدت بیشتری فعالیت نماییم و خصوصاً پیگیر و تقویت بخش رسانه‌ای هستیم که بتواند خلأ موجود که در بحث جنگ روانی گروه‌های زیاده‌خواه و تروریستی کردی وجود دارد را پاسخی منطقی و کوبنده دهیم.

سؤال - ما در غرب آذربایجان همچنان شاهد ادبیات قالب کمیته در بسیاری از رسانه‌های جنبش ملی هستیم، به نظر شما آیا فعالیت‌های کنونی در غرب آذربایجان وارث گفتمان و ادبیات کمیته هستند و آیا کمیته همچنان غیر محسوس فعال و در لایه‌های غرب آذربایجان تأثیرگذار هست، چه می‌گویید؟

در بالا هم اشاره نمودم که در سال ۱۳۹۳ به دلایل امنیتی مجبور به توقف فعالیت‌های رسانه‌ای و سایت کمیته شدیم اما دیگر فعالیت‌هایمان کماکان ادامه دارد که به دلیل اینکه با سلاح قلم، عقلانیت و اندیشه به جنگ گروه‌های تروریستی کردی می‌رویم که حتی به کودک کشی نیز مشهور هستند لذا برای صیانت از جان و مال نیروها و هواداران کمیته نمی‌توانیم به شکل علنی فعالیت نماییم، هرچند در زمان ضروری قطعاً کوچک‌ترین تحفه ما به خاک وطن خون ما خواهد بود و اهدای جان در راه وطن را افتخاری بزرگ بر خود میدانیم. اینکه برخی از افراد یا جریان‌ها وارث گفتمان کمیته هستند نقطه قوت ماست چون در سؤال اول نیز اشاره نمودم که بخش مهمی از فعالیت‌های ما در قالب سیاست‌گزاری بوده است. من یک مثال عینی برای

این مسئله می‌آورم تا صحبت‌مان صرفاً انتزاعی نباشد، مثلاً ورود همین نام و اصطلاح «غرب آذربایجان» را ملاحظه بفرمایید که برای ورود این عنوان به ادبیات حرکت ملی در سال ۱۳۸۲ و ۸۳ فعالیت‌های رسانه‌ای در نشریات دانشجویی آن زمان شروع شد، مطلع شدیم تاریخ‌نگار شهیر مرحوم دکتر سرداری نیا اثر ارزشمندشان «قتل‌عام مسلمانان در دو سوی ارس» را آماده چاپ نموده‌اند، به خاطر شناختی که از منش و شخصیت متواضع استاد داشتیم در کافه‌ای در آبرسان تبریز به همراه تعدادی از دوستان استاد سرداری نیا را ملاقات نمودیم و خواهش کردیم در کتابشان اصلاح غرب آذربایجان را بکار ببرند تا علاوه بر نشریات و رسانه‌ها در کتب و آثار مکتوب چاپی نیز این اصلاح نگرش ایجاد شود، چون زمانی که از آذربایجان سخن می‌گوییم با استناد به نوشته‌های مورخان مختلف خارجی و داخلی حدود آذربایجان عبارت است از «همدان تا دربند خزران» و اکنون نیز این «هویت تاریخی و جغرافیای آذربایجان» مورد تهدید واقع شده است. یا مثلاً یکی از فعالیت‌های بسیار تأثیرگذار و ارزشمند کمیته این بود که پس از چاپ و انتشار نشریه توپراق که با رویکرد خبری و تحلیل منتشر می‌شد از طریق پست به بیش از ۳۰۰ مرجع مهم و بانفوذ حاکمیتی در غرب آذربایجان ارسال مستقیم می‌شد که همه این‌ها در راستای لابی‌کراسی، آگاهی بخشی و ایجاد تغییر نگرش در آن‌ها بود که نتایج بسیار ارزشمند و استراتژیکی از چنین فعالیت‌هایی کسب کردیم. مثلاً مطلع شدیم در یکی از جلساتی که در استانداری وقت آذربایجان غربی در باب فعالیت‌های گروه‌های تروریستی کردی برگزار شده بود از اطلاعات و ادبیات کمیته استفاده شده بود و این همان تأثیرات لابی‌کراسی است. هرچند به جهت مسائل امنیتی نمی‌توانیم جزئیات فعالیت‌هایمان را منتشر نماییم اما هیچ‌گاه مدعی این نبوده‌ایم که صرفاً ما در میدان بوده‌ایم، خوشبختانه همراهی بسیاری از تشکلات و فعالین شاخص حرکت ملی با کمیته دلیل اصلی همه موفقیت‌ها بوده است و ما صرفاً سرباز این خاک و فدایی حرکت ملی آذربایجان هستیم. امیدواریم این همدلی‌ها تقویت شود تا به‌دوراز جناح‌بازی و طیف‌بازی بتوانیم با تجمیع قوا در حرکت ملی آذربایجان از هویت تاریخی و جغرافیایی خود دفاع کنیم.

سؤال - اتهامات بسیاری علیه شما و دوستانتان مانند اینکه شما سازمان زیرزمینی مخوف و یا نیروی شبه‌نظامی هستید یا اینکه عامل سازمان‌های اطلاعاتی ترکیه و اطلاعات سپاه برای شکار تروریست‌ها هستید بیان شد. آیا این ادعاها واقعیت دارد؟

یکی از دوستانی که با کمیته همکاری نداشت اما بقول معروف از پایمان نیز نمی‌کشید به من گفت که می‌گویند شما عامل ترکیه هستید، به او گفتم دوست شما نیز می‌گفت عامل نهادهای امنیتی ایران هستیم، اما آنچه هر دو می‌گویید کذب بیش نیست که بازی عملیات روانی نهادهای امنیتی ایران برای جلوگیری از فعالیت‌های کمیته است، این پارادوکس‌سازی را نهادهای امنیتی به این دلیل انجام می‌دهند که با انتصاب ما به ترکیه بار امنیتی و قضایی بیشتری بر کمیته تحمیل کنند و با انتصاب به نهادهای امنیتی ایران ضمن تخریب و تخطئه کمیته در اذهان گروه‌های کردی ما را نیز مانند ایل منگور کردها که وابسته به حاکمیت هستند نشان دهند. همه فعالیت‌های ما بر مبنای قلم و اندیشه بوده است، چون سختمان حق و راهمان مقدس است. البته که خوف و وحشت در جان دشمنان می‌افتند و صراحتاً بیان می‌داریم که آن‌هایی که چنین مواردی را بدون دلیل و منطق و مدارک ارائه می‌کنند، عملاً در راستای تأمین منافع تروریست‌ها و نهادهای امنیتی گام برمی‌دارند.

سؤال - برگردیم به یکی از محورهای فعالیت شما یعنی سولدوز، در ۴۲ مین سالگرد کشتار مردم سولدوز و محمدیار به دست سازمان‌های تروریستی

کومله و دمکرات قرار داریم، ظاهراً داستان مظلوم‌نمایی همچنان ادامه دارد و جای قاتل و مقتول عوض شده و تروریست‌ها به یاری رسانه‌های فارس زبان و جناح‌های سیاسی جمهوری اسلامی خصوصاً اصلاح‌طلبان همچنان تکرار مظلوم‌نمایی می‌کنند، واقعاً قضیه چیست؟

دشمنان خاک آذربایجان، قسم‌خورده وارد این بازی خطرناک شده‌اند، چون چیزی برای از دست دادن ندارند نه خاکی دارند و نه جغرافیایی که بتوانند از آن دفاع نمایند لذا بی‌محبا و با توسل به هر چیزی به دنبال اشغال اراضی آذربایجان هستند. گهگاه از حمایت‌های بین‌المللی و حتی داخلی نیز برخوردار بوده‌اند. در داخل ایران ائتلاف تروریستی و فاشیستی بین هواداران پ.ک.ک و پژاک و دموکرات و کومله و خبات و ... با ایرانشهری‌ها شکل گرفته و این ائتلاف خطرناکی است که حتی می‌توانند هواداران دانشکده‌ها را نیز با خود همراه نمایند، در مقابل گاهی در داخل حرکت ملی برخی منیت‌ها و طیف‌بندی‌ها غیرضروری را می‌بینیم که شاید متوجه این نباشند که واقعاً خاک آذربایجان با تهدید بسیار جدی توسط زیاده‌خواهان و گروه‌های تروریستی روبرو است، فرقی ندارد اصلاح‌طلب باشند یا اصول‌گرا، اگر در غرب آذربایجان به موضوعات اجتماعی و سیاسی بی‌اعتنا باشند و عرق وطن نداشته باشند، اگر خائن نامیده نشوند قطعاً از شعور سیاسی و اجتماعی بهره‌مند نیستند و یا ترس و منفعت‌طلبی فردی و طیفی در وجودشان رخنه نموده است. این را نیز اشاره کنم که ما در کمیته با هیچ جریان سیاسی چه اصلاح‌طلب چه اصولگرا نه مشکلی داریم و نه قربانی بین ما وجود دارد، ما آن‌ها را نیروهای سیاسی آذربایجان می‌دانیم که از لحاظ ایدئولوژی تفاوت‌های اساسی بین ماست و اهدافمان نیز متفاوت است اما همان‌طور که در سابق نیز وجود داشته در مواقعی که نیاز بوده است آن‌ها نیز هوادار و هواخواه و رهرو آرمان‌های حق‌طلبانه و هویت‌خواهانه حرکت ملی آذربایجان بوده‌اند و همواره باب دیالوگ بین ما باز خواهد بود.

سؤال - جناب قیزیل باش می‌بینیم برخی از فیگورهای سیاسی اندیشه چپ در آذربایجان در داخل و خارج همچنان کاسه داغ‌تر از آتش شده و بیرق وای مظلوم پ.ک.ک-پژاک و کومله و دمکرات را بالا می‌کشند، سؤال این است، بعد از این همه فعالیت‌های تروریستی و کشتار انسان‌های بی‌گناه توسط همین سازمان‌های تروریستی این شخص‌های چپ‌گرا چگونه همچنان حامی دو آتیشه تروریست‌ها هستند؟

آن‌هایی که در تقسیم‌بندی‌های سیاسی با عنوان چپی شناخته می‌شوند از لحاظ ایدئولوژیکی با پ.ک.ک که یک گروه تروریستی با اندیشه‌های چپی است از یک آب‌شخور فکری ارتزاق می‌کنند یا مثلاً کومله هرچند در سال‌های اخیر تلاش نموده تغییرات اساسی در روش تشکیلاتی خود ایجاد نماید اما باز هم شاهد حکمرانی چپی‌ها و کمونیست‌ها در آن هستیم. چپی‌ها هم با وجود اینکه کارنامه سیاهی در تاریخ در تمام جهان و به‌ویژه در ایران دارند گویی قصد عبرت ندارند و کماکان بر روش‌های پوسیده و شکست‌خورده خود اصرار می‌ورزند، تنها پیشنهاد ما به چپی‌های آذربایجان این است که بقول مولانا «هرکسی کو دور ماند از اصل خویش، باز جوید روزگار وصل خویش»، آن‌ها را دعوت به بازگشت به خویشتن و هویت ترکی آذربایجانی خود می‌کنیم. با تمام نقدهای اساسی که بر باورها و روش‌ها و استراتژی‌های آن‌ها داریم اما بر اندیشه آن‌ها خرده نمی‌گیریم چون قلباً و عملاً بر آزادی اندیشه اعتقاد داریم و منکر هیچ اندیشه‌ای نیستیم. چپی‌های آذربایجان باید بدانند اگر منافع ملی آذربایجان محور اصلی سیاست‌گذاری‌ها و اندیشه‌شان باشد و بجای رفیق‌بازی لنینیستی در راستای اعاده حقوق ملی آذربایجان و دفاع از

هویت تاریخی و جغرافیایی آذربایجان قدم بردارند بی‌شک آغوش آذربایجان بر این‌ها باز است و امکان تعامل با سایر گروه‌ها و جریان‌های سیاسی نیز برایشان وجود دارد.

سؤال - در سال‌های گذشته بخشی از فعالیت کمیته بر فعالیتهای منطقه‌ای تروریست‌های متمرکز بود، آیا این فعالیت‌ها ادامه همچنان ادامه دارد؟ اگر چنین است نکته اشتراک پروژه سوریه و جنوب ترکیه در غرب آذربایجان جنوبی را چگونه تحلیل می‌کنید.

ما معتقدیم تحلیل اتفاقات رخ داده در غرب آذربایجان و حتی آذربایجان جنوبی بدون تحلیل مسائل منطقه از شمال آفریقا تا قفقاز و مدیترانه ناقص و ناتمام هست. اتفاقات منطقه مکمل یا عامل بروز اتفاقات در آذربایجان جنوبی و به‌خصوص غرب آذربایجان است. در همین راستا فعالیت‌های تحلیلی و تحقیقی ما نه تنها به منطقه بلکه به کل خاورمیانه نیز معطوف است. در باب نکته اشتراک پروژه سوریه و جنوب ترکیه در غرب آذربایجان جنوبی نیز باید بگویم، بخشی از این پروژه همان طرح ایجاد دیوار حائل در بین جهان ترک است که از قاراباغ تا اورمیه و کرکوک است. قدرت‌های جهانی و منطقه‌ای مخالف جهان ترک معتقدند باید این مناطق را از تروریست‌های داشناک و پ.ک.ک و پژاک پر کرد و جلوی انسجام و یکپارچگی سرزمینی و جمعیتی جهان تورک از چین تا بوسنی در اروپا را بگیرند، این پروژه خطرناک با اقدامات مناسب امنیتی و سیاسی و نظامی ترکیه در کرکوک و شمال عراق و سپس آزادسازی قهرمانانه و غرورآفرین منطقه ژئو استراتژیکی قاراباغ توسط ارتش دلیر جمهوری آذربایجان فعلا خنثی شده است و الان بیشترین تمرکز دشمنان تورک‌ها که گروه‌های تروریستی کردی نقش سربازان ارزان قیمت آن‌ها را بازی می‌کنند در استان آذربایجان غربی و کردستان است. کوچک‌ترین ضعف در هژمونی کشورهای نظیر ترکیه و ایران می‌تواند تابلوی سوریه و عراق را به‌ویژه در مناطق غربی آذربایجان به تصویر بکشد اما این بدان معنا نیست که ما باید هواخواه هژمونی مثلا کشور ایران باشیم که پان فارسیسم و ایران‌شهری‌ها و تفکرات فاشیستی ضد تورکی در تاروپود آن‌ها ریشه دوانیده است و از هیچ ظلم و جور و ضربه‌ای بر آذربایجان کوتاهی نمی‌کنند، بلکه مقصود این است ما باید دوستان منطقه‌ای و جهانی برای خود داشته باشیم و از سوی دیگر مقابله با تروریست‌های کردی که قصد اشغال نرم و سخت خاکمان را دارند نه در شعار بلکه در عمل به همدلی، همراهی و وحدت فعالین ملی و گروه‌ها و تشکیلات‌ها و جریان‌های سیاسی آذربایجانی برسیم. ما به‌عنوان کمیته دفاع از غرب آذربایجان این آمادگی را داریم تا با تشکیل جمعی از فعالین شاخص و نمایندگان گروه‌ها و تشکیلات‌ها بتوانیم با ایجاد یک دیالوگ سازنده بجای فضای تخریب و شانتاژ که بی‌تردید خواسته دشمنان ملت آذربایجان است بتوانیم علاوه بر همبستگی و تجمیع قوا، خطرات احتمالی در آینده را نیز پیشگیری و مدیریت نماییم. یگانه راه نجات ما وحدت و یکدلی در حرکت ملی آذربایجان و همراهی با دوستان غیر آذربایجانی است.

سؤال - اگر این تحلیل وجود دارد، مبارزات سیاسی-پارلمانیستی مانند شرکت در انتخابات شوراهای مجلس در غرب آذربایجان می‌تواند یکی از راهکارهای خنثی نمودن پروژه باشد و البته در شرایطی که بسیاری معتقدند انتخابات نمایشی بیش نیست که جمهوری اسلامی مدیریت آن را بر عهده دارد.

در اینکه انتخابات در ایران نمایشی است و بیشترین نفع شرکت در انتخابات عاید حاکمیت می‌شود هیچ شک و تردیدی وجود ندارد، واقعیت این است حاکمیت در موضوع انتخابات محلی (مجلس و شوراها) با توسل به سیاست «مهار قومی» هم کردها و هم تورک‌ها را در غرب آذربایجان در موقعیت آچمز قرار داده است، اگر تحریم انتخابات انجام گیرد و کردها بتوانند وارد مجلس و یا

شورا شوند تبلیغات و جنگ روانی بسیار شدیدی به راه می‌اندازند که مثلاً اورمیّه کردستان است سولدوز کردستان است و مانند این‌ها تا بتوانند افکار عمومی جهانیان را با سندسازی‌های جعلی به‌طرف خود جلب نمایند، لذا موضوع انتخابات علیرغم وجود نظارت‌های استصوابی و حلقه‌های بسیار مخوفی که دارد در غرب آذربایجان جایگاه ویژه و منحصر به فردی دارد و نمی‌توان به آن بی‌اعتنا بود و یا برنامه‌ای نداشت.

سؤال - سؤال پایانی‌ام را رک بیرسم آیا روزی افکار عمومی با اسرار کمیته آشنا خواهد شد؟ و اینکه در سیر تحولات، ظهور دوباره کمیته را شاهد خواهیم بود؟

بجای ظهور کمیته می‌گوییم شروع فعالیت‌های رسانه‌ای چون ظهور ما به‌صورت تشکیلاتی در سال ۱۳۸۵ بوده است و اکنون نیز ادامه دارد که در مورد آن در سؤالات قبلی نیز اشاره نمودم که درصدد شروع فعالیت‌های رسانه‌ای هستیم و این مهم در فرصت مقتضی انجام خواهد شد؛ اما در مورد اسرار کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان مثلاً اسامی و مشخصات هیئت مؤسس، هیئت اجرایی، هسته‌های داخلی، ساختار سازمانی و ... باید به عرض کنم که شکل مبارزه ما فعلاً غیرعلنی است و شدت فشارهای امنیتی به‌قدری زیاد است که طبیعتاً برخی از اسرار هیچ‌گاه قابل فاش شدن نیستند ولی برخی اقدامات و شگردهای کمیته در راه مبارزه از طریق رسانه‌ها به استحضار ملت آذربایجان رسیده شده و خواهد رسید.

سؤالی ندارم، سخن پایانی با شما

آرزوی جهانی پر از صلح، همزیستی مسالمت‌آمیز، آزادی، حاکمیت حق و عدالت در سراسر دنیا را دارم و برای زیاده‌خواهان و آن‌هایی که چشم طمع بر خاک آذربایجان دوخته‌اند اعلام می‌کنیم هیچ‌گاه به آرزوهای متوهمانه خود نخواهند رسید، همان‌گونه که در سولدوز سمبل مقاومت آذربایجان، شکست مفتضحانه خوردند و با لشکر تا بن دندان مسلحشان مغلوب حقیقت و شجاعت شدند، این بار نیز متحمل شکستی سخت‌تر خواهند شد و جایی برای عرض‌اندام در آذربایجان نخواهند داشت. آن‌ها باید تمامیت جغرافیایی و سرزمینی و تاریخی آذربایجان را قبول نمایند و بجای زیاده‌طلبی سعی در همزیستی مسالمت‌آمیز با احترام به اصول انسانی را داشته باشند، آنگاه زمانی است که می‌توان با نخبگان آن‌ها برای یافتن راه‌حلی برای خروج از آچمز پان‌فارسیسم باب‌گفتمان را باز نمود.

مستند «آوارگی در بهار»

اسکان آوارگان کرد عراقی در غرب آذربایجان

شما می‌توانید با اسکن بارکد مستند «آوارگی در بهار» که توسط تلویزیون اینترنتی آواز نیوز تهیه شده است را مشاهده کنید.

قتل عام‌ها شده است. گاهی به دست جیلو و ارمنی و گاهی به دست اشرار کرد. شیخ عبیدالله، آندرانیک، پطروس، مارشیمون، سیمیتقو، زرو بهادری، قاسملو سرکردگان جور و ستم و حیوانات خون‌ریز در خدمت دولت‌های امپریالیست بیش از یک قرن است که می‌خواهند آذربایجان غربی را از دنیای ترک جدا کنند. استراتژی آن‌ها گاهی کشتار و غارت بوده که با آتش زدن و نابودی سیستماتیک اهالی تورک درصدد ایجاد آسورستان و ارمنستان بودند که با دخالت اردوی اتحاد و ترقی به شکستی محتمم دچار شدند. تنها ۵ ماه بعد سیمیتقو وارد بازی شد. او همچون رئیس دولت و پادشاه مملکت در عراق فعلی از طرف انگلیسی‌ها پذیرفته شد و طوفان ترور و کشتار را در سراسر آذربایجان برانگیخت. طوفان و کشتار اشرار کرد تنها با هلاکت سیمیتقو ماه‌ها بعد در سرحدات غربی و توسط تفنگچیان قاراداغی در اشنویه ممکن شد.

اکنون ۱۰۰ سال پس از آن حملات و کشتارهای وحشیانه، دولت شعبی- شیعی ایران در حال ایجاد فتنه بزرگ‌تری است. فتنه‌ای که از اولین سال‌های پس از جنگ ایران و عراق و با سرکردگی اصلاحاتچی‌ها و از زمان خاتمی با فرستادن اولین نماینده کرد از اورمیه، قلب آذربایجان به مجلس شروع شد. در سال‌های بعد

گره رقصانی اکراد در کاظم خان داشی

تایماز اورمولو

امروز ۱۵ فروردین ۱۴۰۰ شمسی تنها چند روز پیش از چهل و دومین سالروز حماسه جنگ سولدوز در شبکه‌های مجازی کلیبی از رقص دسته‌جمعی اکراد در ساحل روستای گوورچین قالا مشرف به قلعه قیرخلار یا کاظم خان داشی را شاهد بودیم. دولت به اصطلاح تدبیر و امید روحانی و اصلاح‌طلبان محلی در اوج خیانت به ملت آذربایجان چند سالی است که فردی کرمانجی را از خراسان به مسند والی غرب آذربایجان نصب کرده‌اند و روز یا هفته‌ای نیست که فتنه‌ای جدید را کوک نکنند. گویا این فتنه افروزان به دمانس مغزی مبتلا هستند. دمانس یک نوع بیماری است که به تدریج سلول‌های مغز می‌میرند و حافظه از دست می‌رود. حافظه، آن‌هم از نوع تاریخی برای حیات ملتها ضروری است. گویا آن‌ها به این فراموشی تاریخی نیاز دارند تا به یاد نیاورند بر سر مارشیمون، سیمیتقو، پطروس و آندرانیک چه آمد و ملت قهرمان آذربایجان چگونه سرزمینشان را حفظ کردند البته با بیش از دویست هزار نفر شهید. ملت آذربایجان در سده اخیر هرچند ده سال یک‌بار ایژه

با برکناری (استعفای نمایشی) ملا حسنی بازی‌های دولت ایران و نمایندگان پ.ک.ک اشکال متفاوت‌تری به خود گرفت. اوج خیانت و توطئه با انتصاب محمد شهریاری استاندار کرمانج از خراسان ابعاد گسترده‌ای به خود گرفت. اکنون دولت ایران، پ.ک.ک، مافیای مواد مخدر به سرکردگی زیندشتی و غول رسانه‌ای پان فارسیسم، منو تو، ایران اینترنت‌نشال و بی‌بی‌سی و تلویزیون‌های استانی و شبکه‌های متعدد جام جم همه و همه دست‌به‌دست هم داده‌اند تا آذربایجان غربی را کردستان معرفی کنند.

در مقابل، ملت سرافراز، غیور و شجاع آذربایجان در قالب حرکت ملی آذربایجان می‌کوشد توطئه‌های دشمن را خنثی کند. همان ملتی که با دست‌خالی و تنها با چند تفنگ و تپانچه قدیمی ۲۰ هزار دمکرات و کومله تادندان مسلح کرد را در سال ۱۳۵۸ از شهر قهرمان سولدوز بیرون ریختند. همان ملت قهرمان ترک که با سرکردگی جمشید خان افشار ۱۰۰ سال قبل همان سرنوشت محتوم و نابودی مسلم را دچار گردان‌های مسلح جیلو-ارمنی کرده بودند.

ملت قهرمان ترک و منسوبین حرکت ملی آذربایجان همین چند سال قبل بود که با ایجاد تشکل اورمو آذربایجان سسی از فرستادن نمایندگان منسوب به گروه‌های تروریست کردی ممانعت کرده بودند. این حرکت متناوباً در همه شهرهای خطر خیز آذربایجان غربی تکرار شده است. در دوره قبل نیز حرکت منسجم مردمی توطئه دولت و تروریست‌های کرد در سولدوز را خنثی کرد. اکنون بازهم بازی‌های متعدد و توطئه‌های مختلف در حال اجرا است. ۳ ماه به انتخابات مانده است و مردم زیر انواع مشکلات و گرانی کمر خم کرده‌اند. ملت آذربایجان از تمام امکانات رسانه‌ای محروم است. عوامل مختلف حکومتی از یک‌طرف با تهدید و احکام سنگین روزی نیست که یک فعال ملی را به زندان‌های طویل‌المدت نفرستند. امکانات رسانه‌ای از دست مردم خارج شده است اما غول‌های رسانه‌ای در حال تبلیغ سنگین اکراد هستند. عید نوروز محمل جدید تبلیغات سنگین رسانه‌ای به نفع اکراد و گروه‌های تروریست است. توپخانه رسانه‌ای بدون استراحت در حال کوبیدن ترکیه و آذربایجان است. ملت گرسنه، بی‌کار و ناامید ترک درحالی‌که از هر تشکلی محروم است به‌طرف بی‌تفاوتی هل داده می‌شود اما اکراد منسجم و با برنامه‌ریزی به‌طرف فتح کرسی‌های شوراهای شهر و روستا در حال خیز کانگورویی هستند. هم‌زمان اپوزسیون فارسی در حال تبلیغ تحریم انتخابات هستند و از طرف دیگر دشمنان با برنامه‌ریزی و خرج کردن منابع عظیم مالی برای تصاحب کرسی‌های شورای شهر و مجلس به نفع اقلیت اکراد تلاش می‌کنند. حرکت ملی آذربایجان و ملت ترک آذربایجان در طول کمتر از سه ماه آتی باید بتواند از بی‌عملی و انفعال خارج‌شده و سرزنده و مصمم بار دیگر توطئه‌های پان فارسیسم و تروریسم کردی را نقش بر آب کند. مهم نیست چه کسی به مجلس و شوراها بفرستد فقط کافی است تروریسم کردی را متوقف کنیم.

همان‌گونه که در اول این نوشتار اشاره کردم دشمن در حال گریه‌رقصانی است اما ملت ترک آذربایجان باید بهوش و مراقب باشد و منسجم عمل کند. باید بدانیم جنگی بزرگ در جبهه‌های متعدد علیه آذربایجان در حال وقوع است. حافظه تاریخی‌مان را بروز کنیم، اکنون که دشمن در پای قلعه کاظم خان داشی گریه‌رقصانی می‌کند ما هم باید مثل اسد آقا فشنگچی، کاظم خان و مرحوم یکانی، دلاور، جنگنده، سرفراز و عاشق میهنمان باشیم و ذره‌ای فطرت و بی‌تفاوتی را به خود راه ندهیم.

امروز جنگ ما در میدان انتخاباتی است شاید فردا تفنگ در دست در بالای پشت‌بام‌ها و ورودی محلات شهرمان باشد.

بیایید همه باهم حافظه تاریخی‌مان را بروز رسانی کنیم. ما همان ملتی هستیم که جنگ سولدوز را قهرمانانه به‌پیش بردیم. نباید در مقابل گریه‌رقصانی دشمنان مقهور شویم! دوباره مثل دوره‌های اخیر متحد شویم و از ورود تروریست‌ها به شوراها و مجلس جلوگیری کنیم. آذربایجان غربی شرایط ویژه خود را دارد این را بفهمیم تا شکست نخوریم.

بیانیه مشترک احزاب، تشکل‌ها و سازمان‌های سیاسی آذربایجان به مناسبت ۴۲مین سالگرد قتل عام مردم محمدیار، سولدوز و قارنا

در ۴۲مین سالگرد حوادث دردناک و قتل عام مردم تورک محمدیار، سولدوز و قارنا در ۳۱ فروردین ۱۳۵۸ توسط حزب دمکرات کردستان ایران و کومله سازمان کردستان حزب کمونیست ایران، یاد قربانیان آن وقایع را با احترام به همه قربانیان تروریسم در همه جای جهان در حالی گرامی می‌داریم که منطقه خاورمیانه و برخی مناطق دیگر در جهان همچنان گرفتار تروریسم و جنگ‌های نیابتی است. همه بر آن باور داریم که تروریسم در همه ابعاد و اشکال آن در هر نقطه از جهان و در بین هر ملتی زمینه‌ساز خون‌ریزی، بدبختی، آوارگی و... می‌باشد.

ملت تورک در آذربایجان جنوبی نیز در شمار ملت‌هایی قرار دارد که در طول تاریخ بارها و بارها هدف تروریسم سازمان‌دهی شده قرار گرفته است. چه در زمانی که تروریسم دولتی در دوره پهلوی و جمهوری اسلامی ایران با تصفیه نژادی و آسمیلاسیون موجودیت تورک‌های آذربایجان را هدف قرار داد و چه در زمانی که تروریست‌های داشناک، آسالا و تروریست‌های پ.ک.ک و پژاک ملت ما را در سیل ترور قرار دادند. ملت تورک آذربایجان صرفاً با تکیه بر حق دفاع مشروع از موجودیت و بقا ملی خود دفاع کرده و می‌کند و در هیچ کجای تاریخ ملت تورک آذربایجان در بلوک مهاجم‌ها قرار نگرفته است.

حوادث دردناک ۳۱ فروردین ۱۳۵۸ از جمله این رویدادهای تلخ است که آذربایجان در سیل ترور قرار گرفت و بعد از فروپاشی رژیم دیکتاتوری و فاشیست پهلوی، حزب دمکرات کردستان ایران در پروژه‌ای کاملاً حساب‌شده که مصداق بارز تروریسم به شمار می‌آید، اقدام به تخلیه اجباری خانواده‌های تورک آذربایجانی از شهرهای خانا (پیرانشهر)، پسوه و جلدیان کرده و سپس برای تحکیم اوتوریته نظامی و سیاسی خود و به بهانه برگزاری میتینگ در شهر سولدوز، با بسیج و لشکرکشی قریب به ۲۰ هزار میلیشای مسلح، این شهر را عملاً مورد هجوم نظامی قرار دادند.

این مسئله سر منشاء حوادث دردناکی شد که هزینه آن از دست رفتن جان صدها انسان و همچنین ایجاد تضادهای اثنتیکی شدید در منطقه گردید که به باور ما مسئولیت تاریخی این حوادث دردناک بر دوش حزب دمکرات کردستان ایران و همراهان این حزب در این عمل جنایت کارانه است که می‌بایست بدون هیچ توجیه ایدئولوژیک و بهانه‌تراشی تاریخی پاسخگوی اقدامات خود باشند. متأسفانه اکنون نیز در منطقه غرب آذربایجان با موارد متعدد و انواع گروه‌های ترور روبرو هستیم که هر یک به شیوه‌ای آرامش منطقه را مورد تهدید قرار می‌دهند. سازمان‌های تروریستی همچون پ‌ک نیز باید از این حوادث تاریخی و تحولات سال‌های اخیر درس گرفته و جان انسان‌ها را فدای بازی‌های سیاسی نکنند. ما به‌عنوان احزاب و سازمان‌های سیاسی آذربایجان بارها در نشست‌ها، کنفرانس‌ها، سخنرانی‌ها و بیانیه‌های مختلف اعلام داشته‌ایم که حوادث تلخ ۳۱ فروردین ۱۳۵۸ و اقدامات ناشایست و مترادف با تروریسم حزب دمکرات کردستان ایران تجربه‌ای بسیار خونین بود که همه گروه‌های فعال در غرب آذربایجان باید درس عبرت از آن بگیرند. یقیناً ملت تورک آذربایجان، تشکل‌ها و نخبگان سیاسی آن با تکیه بر حق دفاع مشروع و با استفاده از همه ابزارها در راستای حفظ تمامیت سرزمینی و حیات و بقا ملی خود گام بر خواهند داشت و در حوزه غرب آذربایجان با هرگونه تروریسم سازمان‌دهی شده و نیابتی مبارزه خواهند کرد. باینکه رهبران سیاسی سازمان‌های کرد تاکنون در خصوص حقوق جمعیت تورک در استان کردستان و کرمانشاه هیچ‌گونه اظهارنظری نداشته‌اند اما ما به‌عنوان احزاب و تشکل‌های سیاسی آذربایجان بارها بر برپایی حقوق شهروندی و دمکراتیک اقلیت کرد در فدای آذربایجان دمکراتیک و آزاد تأکید داشته و داریم. باور داریم نتیجه محتوم تداوم ادعاهای ارضی و تخیلات احزاب کرد تداوم و تحکیم زنجیر تمرکزگرایی و قوت اندیشه ایران‌شهری برای ادامه استعمار ملل غیر فارس است، لذا نخبگان و تشکل‌های ملت تورک آذربایجان و مردمان کرد می‌توانند با آنالیز دقیق و تحلیل منصفانه حوادث تلخ ۳۱ فروردین ۱۳۵۸ مانع از تکرار آن شوند. به امید پایان یافتن همه تبعیض‌ها و نژادپرستی‌ها و در رأس آن راسیسم فارسی، در ۴۲ مین سالگرد قتل عام مردم محمدیار، سولدوز و قارنا در ۳۱ فروردین ۱۳۵۸، یاد همه قربانیان آن حوادث تلخ را گرامی می‌داریم.

تشکیلات مقاومت ملی آذربایجان - دیرنیش

جنبش دانشجویی آذربایجان - آذوح

حزب دمکرات آذربایجان جنوبی - گآدپ

حزب مرکزی آذربایجان

**تکثیر و پخش این جزوه وظیفه
ملی هر آذربایجانی است**